

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akhab

58-

329

Tasarruf sahipleri Türkiye İş Bankasını neden tercih ediyor (4)

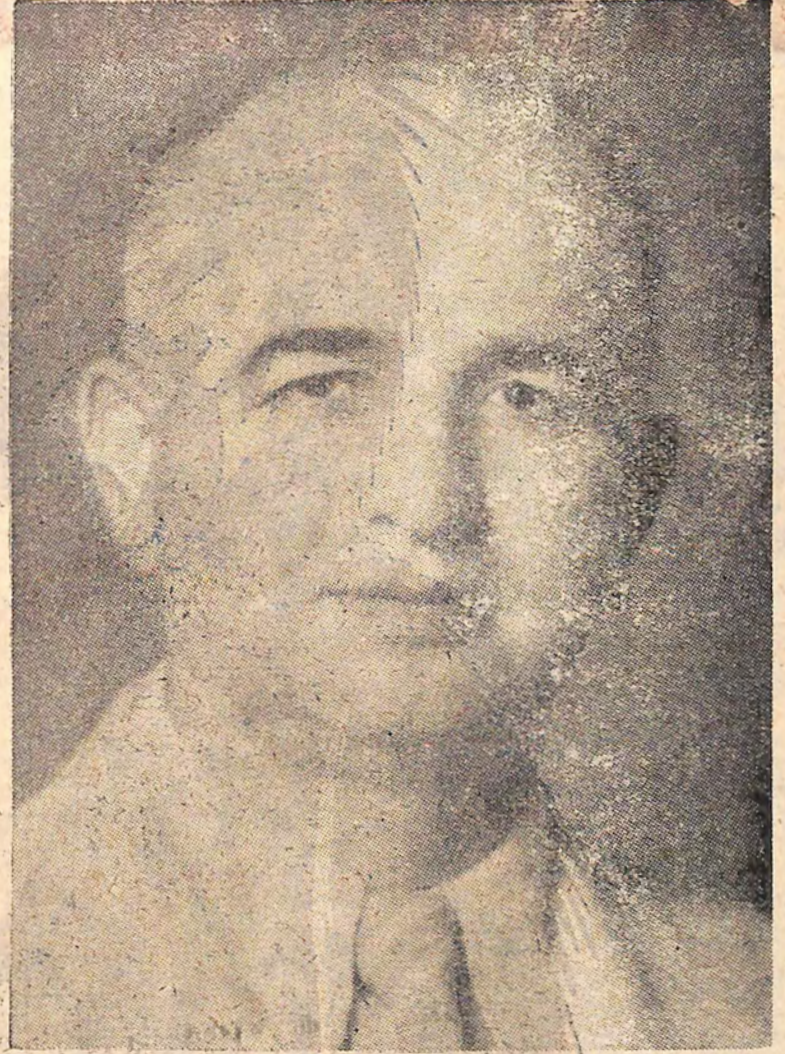
Adı ve Soyadı	Şeref Akdik
Mesleği	Ressam
Medeni Hali	Evli

**"müşterilerinize
kolaylık
gösteriyorsunuz...
hem de çok zengin
ikramiyeleriniz var,,**

Şeref Akdik

İş Bankasının müşterilerinden
Ressam Bay Şeref Akdik, Bankamızı
neden tercih ettiğini şöyle hülâsa ediyor:

"Bir tasarruf hesabı açtırmak için İş Bankasını tercih ettim. Çünkü İş Bankası Avrupalî bir teşekkül, personeli seçkin kimseler... memleketin kalkınması için birçok hayırlı teşebbüslere önayak oluyor... müşterilerinize kolaylık gösteriyorsunuz... hem de çok zengin ikramiyeleriniz var..."

Tasarruf sahiplerinin gösterdikleri bu alâkaya lâyık olabilmek için Türkiye İş Bankası daima senenin en zengin ikramiye plânını takdim etmektedir. Bu sene dağıtılacak ikramiye miktarı

2.5 milyon

liradır. 1958 plânının Bay Şeref Akdik'e ve bütün mevduat sahiplerine hayırlı olmasını dileriz.

TÜRKİYE \$ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

FAAL d - 398

Akbaba

siyasi
mizah
gazetesi

Hesap sormak!

YERYÜZÜNDE hesap sorulmayan tek memleket galiba biz kaldık!

Geliniz beraber düşünelim: Eline elli lira verip bakkala gönderdiğimiz hizmetçiye hesap sorabilir miyiz? Ne haddimize değil mi?.. Gönlünden ne koparsa getirip masanın üstüne atıveriyor... Cesaretin varsa say bakayım!

Kasap, canı istedikçe, haftada bir iki kere yolladığı et parçalarının tutarını ay sonunda, pul kadar bir kâğıda yazıp gönderiyor: 248 lira!..

— Aman ustacığım, bu ne?.. Hepsi kaç kilo?.. Kilosu kaçtan?..

Diye sorabiliyor musunuz?.. Ne mümkün!.. Hele sor da bak, ondan sonra eti, ancak plâjlarda görebilirsiniz!

Lokantada iki kap yemek yiyorsunuz. Garson size altı rakamlı bir pusula getiriyor. Hesap değil, çok meçhullü bir problem!

Sormak mı?.. Bütün hovarda müşterilerin ayıplayan gözleri at sineği gibi yüzünüze yapışır!

Soramıyoruz: Ne manava, ne şoföre, ne suya, ne sabuna, hattâ ne oğlumuza, ne kızımıza!..

Ama, hiç olmazsa, eskiden adına «muhasabe-i nefis» denilen kendi kendimizle bir hesaplaşma, bir vicdan hesaplaşması vardı. O ne oldu acaba?..

Rastgele başlayalım: Şu Ulaştırma Bakanı - affedersiniz, kalemim bir türlü Münakalât Vekili demeğe varmıyor - Uçaner, hani şu neredeyse çocukların havuzda yüzdürdüğü kâğıt kayıklara bile zam yaptıracak zat, acaba yatağına girip ışıkları söndürünce, kulağına, Boğaz, Üsküdar, Kadıköy kıyılarında hiç bir ses, hiç bir inilti, hiç bir çığlık gelmez mi?... Hemencecik tatlı bir uykuya

— Allah müttefikimiz İngilterenin, dostumuz Yunanistanın, din kardeşimiz Mısırın şerrinden korusun beyim!..

Sayın Vekillerimiz sormuyor, ama kendi içinde gizli bir ağız, ona sual sormaz mı?.. Hesap sormaz mı?..

Yoksa Bay Uçaner, bütün Karşıyaka halkını, bütün Ege ve Karadeniz yolcularını kendisi gibi birer kuş, birer Uçaner mi sanıyor?..

Ulaştırma Bakanını yalnız bırakmamak için, bir ikincisini ele alalım: Ticaret Vekili Akker!..

Aman Allahım, yiyeceğimiz, giyeceğimiz, bineceğimiz hep de erlerin elinde!.. Zaten hayat da Kırkpınar gibi bir er meydanı oldu ya!..

yor?.. Piyasada fiyat koşusu, Hipodromda at çatlatırcasına dörtlüle!

İngiliz kumaşında, Fransız köselesinden, yedek parçadan vazgeçtim, bu sabah, evde, çaylarımıza son şekerleri attık!..

Komşularına otuz kuruşa şeker satan Türkiyede yaşıyoruz, değil mi?..

Size, sevgili Kalafat'ın müsaadesini almadan bir açıklamaya yapayım:

Akbaba'nın beşyüz dolarlık klşe çinkosu tahsisini, Sayın Devlet Vekilinin gösterdiği dostluk yakınlığına rağmen, aylardır, hâlâ, hâlâ, hâlâ Tica-

dan çıkaramıyoruz!

Meşhur fıkradır:

Camide kürsiye çıkan vâiz, birkaç kere elini rahleye vurup:

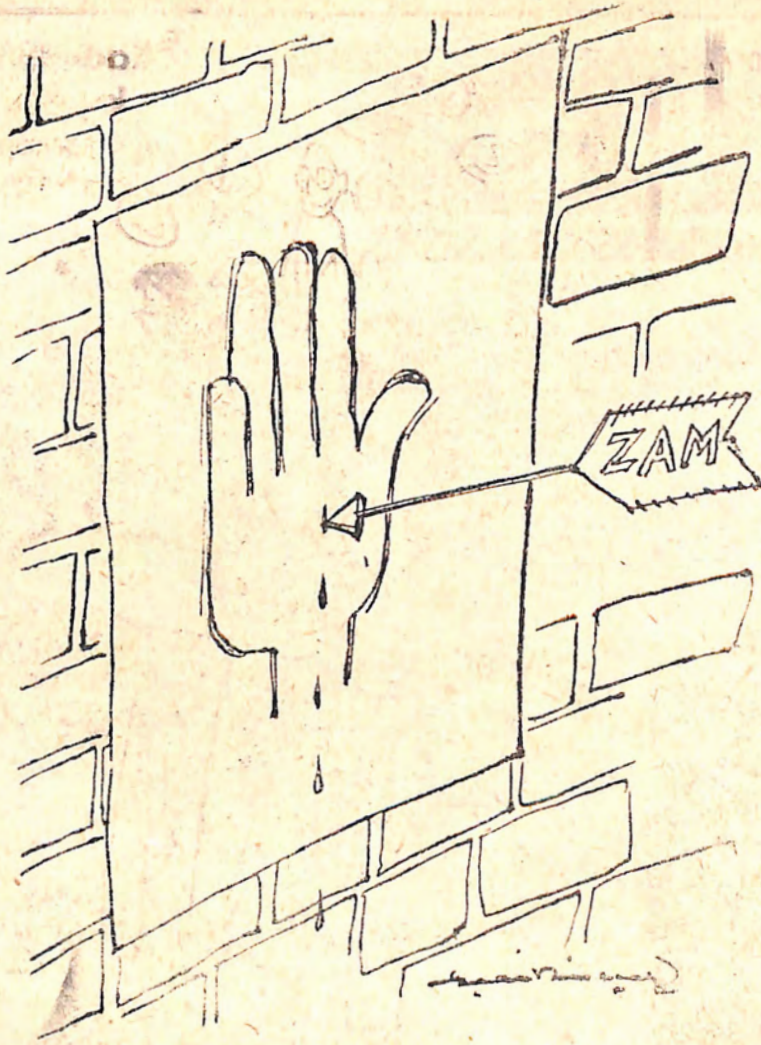
— Ey cemaat-i müslimin!.. Peygamberimiz Efendimiz buyurmuşlar ki!..

Diye yutkunduktan sonra:

— Aklıma gelmiyor, deyince, kalabalık arasından Bektaşî babası:

— İlâhi erenler, demiş, kürsüden inmek de mi aklına gelmiyor?..

Merak ediyorum baylar: Siz de mi bir Bektaşî babası bekliyorsunuz yoksa?..

YAZISIZ!..

Zamane çocuğu

BİZİM yaramazlıklarımıza bakıp bakıp da, hocamız Kâmil Çelikkol, kimbilir kaç kere:

— Zamane çocukları... diye başını sallamıştı.

Aradan 26 yıl geçti. Bizim «zamane çocukları» mız, Kâmil Çelikkol'un da «zamane çocukları» ndan torunu oldu.

Eve bir kadın öğretmen geliyor. Dört yaşındaki Sevsevil Çelikkol'a:

— Ben öğretmenim. Sana okumasını, yazmasını öğreteceğim... diyor.

— Ben senden okumam.

— Neden?

— Ben erkeğim. Erkek, kadından okur mu hiç?..

— Aaaa... Ben de erkeğim.

— Erkek misin? Pışışt!.. Erkekse soyun da görelim...

Hay gidi zamane çocukları... İşi iddiaya bindirip de neler çıkaracaklar ortaya.

BİLMECE

BUGÜN, büyük, zor, ama çok zor bir bilmeceyi çözmek için uğraşıyoruz: İlaç var mı, yok mu?

Politikacılarımız işte bunu tartışıyorlar. Büyük Millet Meclisindeki tartışmalar, gazete sayfalarına, oradan da sokağa dökülüyor.

Milletvekilleri, muhalifler:

— İlaç yok!.. diyorlar.

Sağlık Bakanı da:

— İlaç var!.. diyor.

Halk şaşırmış, herkes birbirine soruyor:

— Kime inanalım?

İşin doğrusunu ararsanız, var diyenler de haklı, yok diyenler de. Varla yok, insana göre, insanına göre değişir. Adam vardır:

— Param yok!.. dediği zaman, cebinde tramvay parası, cigara parası yok, demektir.

Adam vardır:

— Param yok!.. diye yemin billâh ettiği zaman, cebinde en azından birkaç yüz lira vardır. Yüz lirayı, bin lirayı paradan saymıyanlar için, onların cebindeki para değil, bozukluk birkaç kuruştur.

Varla yok, insanına göre değişen bir değerler ölçüsünü anlatır. Birine göre var olan, öbürüne göre yok sayılabilir.

Milyonerler vardır, iflâs edince, parasızlığa, züğürtlüğe dayanmayıp intihar ederler. Böylelerini çok görmüş, çok duymuşuzdur. Qysa onların intiharlarından sonra geride bıraktıkları mal, mülk, para, birkaç fakirin hayal sınırlarını aşacak kadar çoktur. Onların geride bir hiç diye, yok diye bıraktıkları kaç kişiyi mutluluğa kavuşturabilir.

Memleketimizde ilaç var mı, yok mu? Bunu anlamak için de dışardan uzman getirecek değiliz ya... Sağlık Bakanı, var, diyor. Elbette var. Milletvekili, yok, diyor. Elbette yok... Bu, insana, insanına göre değişen bir gerçektir.

Tanrı korusun, sayın Sağlık Bakanına herhangi bir ilaç gerekse, aradığı ilacı, aradığı, istediği kadar bulamaz mı? Hemen bulur. Eh, bir insan aradığı şeyi bulunca, o şey de var demektir. Bunu anlamak için, büyük bir bilgi istemez. Ama başka bir yurttaş, hasta çocuğu için, kristalize penisilin arıyor, sokak sokak dolaşıyor, gezmedik eczane bırakmıyor, bu yüzden işinden gücünden kalıyor, sonra da aradığı ilacı bulamıyor. Bu yurttaş göre de ilaç yok, demektir.

Anlamıyoruz, ne diye tartışıp duruyorlar? Biri, var, der, öbürü yok der, olur biter. Yalnız ilaç mı? Her şey böyle değil mi? Kimine göre var olan kimine göre yoktur.

Kimi var, desin, kimi yok desin... Tatlı tatlı geçinip gidelim. Ne olacak, geçim dünyası...

Yeni İstanbulun yeni hemşerileri!..

KIRK-anbar

Eminönü'nden
Beşiktaş'a bir
saatte gidiliyor

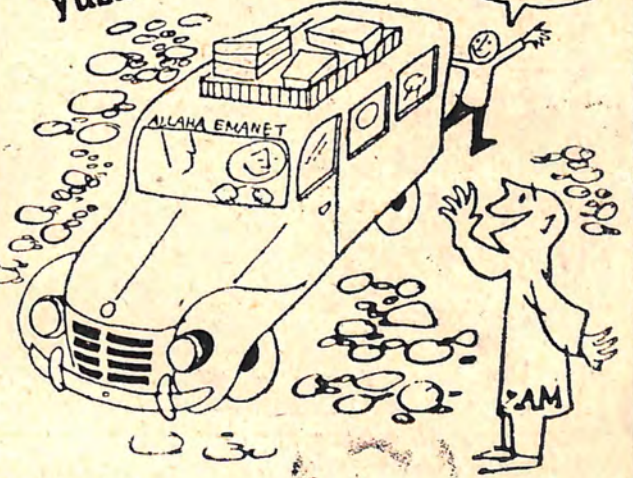
-DÜNYA-

Kadınların
kıymeti
artıyormuş
-SON POSTA-

Şehirlerarası otobüslere
yüzde 25 zam isteniyor
-YENİ SABAH-

AĞIR OL!
BUNU DA
ALALIM.

-SON POSTA-

NE YAPSIN
ZAVALLI,
BEŞİKTAŞ TA
OTURUYOR!

DAİRE

ŞEKER YOK
AMA İSTERSENİZ
BİR KİLO SİSTEM
VERİYİM!

BU HAFTA DA
BOYLE GEÇTİ

Yeni sistem
kuruldu ama
yine şeker yok

-AKŞAM-

NEREYE gideceksiniz? Bir çok yerlerden tramvaylar kalktı. Olan yerlerde de tramvaylara binilecek gibi değil. Saatte bir gelen otobüslerde yer yok. Vapurlar, trenler ana-baba günü. Üstelik, yeni zamlardan sonra vapura, trene hiç binemezsiniz. Dolmuşa binmeye kalksanız, şoförler dönüp suratınıza bile bakmaz. Yayan yürünecek gibi değil, ezilirsiniz, çiğnenirsiniz, bağırıp çağırır, iter kakarlar. Ya siz birisiyle, ya birisi sizinle kavga eder. Eee, bu şartlar altında nereye gideceksiniz? Nereye gidebilirsiniz? En iyisi oturun oturduğunuz yerde. Evinizde su çıkmadı ya... Yok, eviniz de istismal ediliyorsa o zaman gidecek yer aramakta hakkınız.

EĞLENCE YERLERİ:

Bedava:

En ucuz eğlence yeri, Galata Köprüsü'dür. Köprü'ye gider, balık tutanları seyredersiniz. Bir kere kendinizi kap-

tırdınız mı, akşamın nasıl olduğunu anlamazsınız.

Meraklı:

Çok meraklı bir eğlence yeri de istismal edilen binalardır. Eskavatör makinelerinin dişli ağızlarıyla taşı, toprağı, demiri nasıl kaldırıp attığı gö-

rer içinde koşuşan zavallıların haline bakar. kâhkahalarla gülersiniz.

TIYATRO:

En ucuz tiyatro, yine tramvayların, otobüslerin içidir. Buralarda hem dram, hem komedi bulabilirsiniz. Tramvay-

ları, betondan iskelete bakarak sessiz bir kalkınma operası seyredip memnun kalacağınız muhakkaktır.

AÇIK HAVA TIYATROSU:

Her gece, beş bin kişilik boş beton basamaklar, sıralar vardır. Bu boşlukta oturarak başınızı dinleyebilirsiniz.

TURİSTİK:

Her keseye elverişli turistik gezi, Hilton'u uzaktan seyretmektir. En turistik yerimiz Sulukule, ancak yabancı turistler içindir.

MÜZELER:

Tarihi eserleri görmek için, Tahtakale arkasındaki Değirmenciler sokasına gidip, oradaki kahve değirmenlerini seyredin.

SERGİLER:

Çarşı, pazarı, manav dükkanlarını gezin, ama uzaktan bakın! El sürmek memnurdur.

Bütün bunlardan sonra da bir yere gitmek istiyorsanız, ya aklınız yok, ya da paranız çok demektir.

BU GÜN NEREYE? GİDELİM?

rülecek manzaradır. Bu manzara karşısında ağzınızı bir karış açarak, akşama kadar fennin en son icadını merakla seyredersiniz.

ORTA OYUNU:

Gününlü neşeli geçirmek istiyorsanız, Sirkeci, Eminönü, Taksim, Beyazıt meydanlarından birine gidip, uygun bir yerde dikilin. Dolmuş bulmak için, kendini oradan oraya atan, arabaların arkasından ka-

ların, otobüslerin içinde oynanan tiyatrolar sizi tatmin etmezse, oradan iner inmez bir aynanın karşısına geçip kendinizi seyredin. Üstünüzün başınızın ne hale geldiğine bakıp bakıp güler, yüzünüze, kendi halinize bakıp bakıp ağlarsınız.

OPERA:

Taksim'de, Gülmüşsuyu'na bakan taraftadır. On iki gendenberi burada siner top oynamaktadır. Sizin de bu taş-

HASİSLİK MÜSABAKASI

AZİZ NESİN

DÜNYADAN çokook hasisler gelmişler, geçmişler ama, hasisler içinde kuru yemişçi Yâsin Efendi gibisi yok. Böylece hiç gelmemiş. Peyniri şişeye koyup, ekmeği dışardan şişeye süre süre, ekmeği peynirin manzara siyle katık edenler, Yâsin Efendinin yanında cömert değil, müsrif kalır.

Hasislerden bir de Mudanya'lı Hamza Efendi var ki, onun da hasislikten yana namı dünyayı tutmuş. İkisinin de hasialik hikâyeleri dilden dile dolaşıyor. İkisi de cimrilikleri, pıntilikleriyle övünüyorlar.

Mudanya'lı Hamza Efendiye

sorarsan, cimrilikte, mih ettilikte üstüne kimse yok. Kuru Yemişçi Yâsin Efendiye sorarsan Hamza Efendi için:

— Anlattıklarına bakılırsa o, hovardanın biri... diyor.

Bu iki üniü hasisin hikâyeleri dilden dile, kulaktan kulağa sara ya kadar gitmiş. Padişah ta bu iki hasis kulundan hasislikte hangisinin daha baskın olduğunu merak etmiş. Ama yol parası vermedikleri için ikisini bir yerde birleştirip buluşturmağa da imkân yok.

Padişah ta, bu hasisler müsabakasının sonunu pek merak ettiği için, Mudanya'daki Hamza Efendi'ye İstanbul'a gelmesi için harc-ı râh gönderiyor. Hamza Efendi harc-ı râhı cebine indirip:

— Ben filânca zaman İstanbul'da bir cinayet işlemiştim, diyor.

Karakullukçular, bunu duyup, Hamza Efendi'yi yakalıyor, posta ederek İstanbul'a getiriyorlar.

Bedavadan İstanbul'a gelen Hamza Efendinin cinayeti uydurduğu anlaşılınca subaşı değneği indiriyor. Mevsim kış, hava soğukmuş. Hamza Efendi sopaları yedikçe:

— Oh kızıştım, oh kızıştım. Bu sıcaklık bana daha iki kış gider... dermiş.

Yeniçerilerden yakasını kurtaran Hamza Efendi, ne biçim bir hasis olduğunu gösterip, hasislikte Yâsin Efendi'yi bastırmak için, Yemiş iskelesine gidip, kuru yemişçi Yâsin Efendinin dükkanını buluyor.

— Selâmünaleyküm Yâsin Efendi.

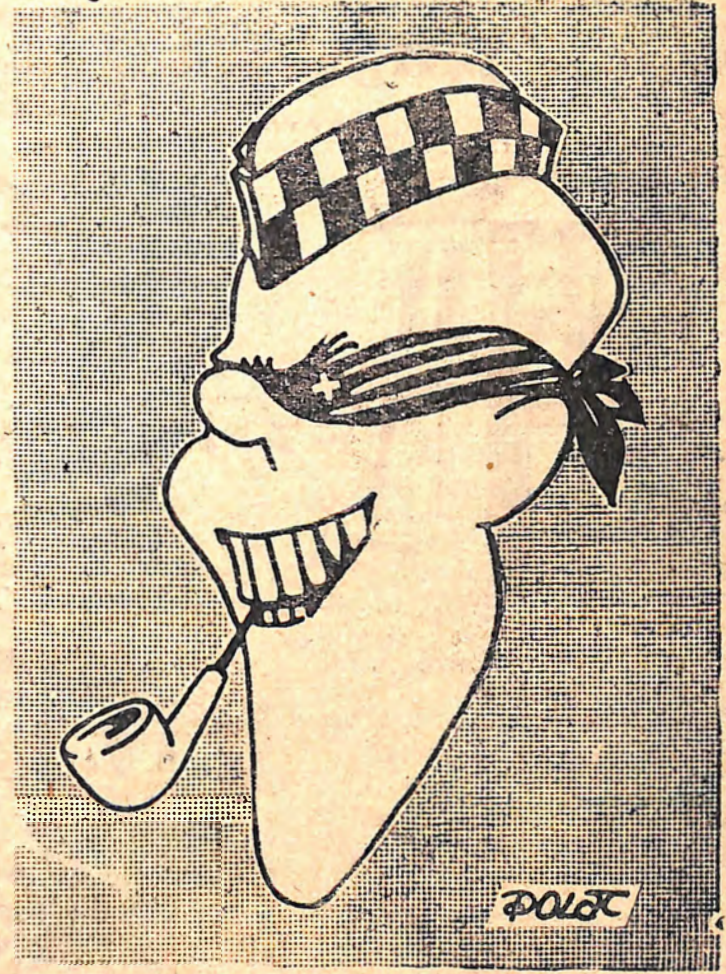
— Ve aleykümselâm... Tanıyamadım, siz kimsiniz?

— Mudanya'lı Hamza...

— Ooo Hamza Efendi, hoş geldiniz. Naminızı çoktandır duyuyoruz. Hele buyrun şöyle biraz ayakta durun!

Hamza Efendi, bu ikramın altında kahr mı? O da Yâsin Efendiye:

— Eyyvallah... Hadi sen de ta-

Körebe!..

bakamı çıkar da bir cigara yak! diyor.

Bu konuşmaları padişahın adamları da dinlemiş. O sırada, Yâsin Efendi taşınan leblebi çuvallarından bir leblebi yere düşüyor. Yâsin Efendi yere düşen leblebiyi hemen alıp ağzına atıyor.

Hamza Efendi bu kadar israfı nasıl dayansın...

— Yâsin Efendi, Yâsin Efendi... diyor, bir de hasisim diye ortaya çıkar böbürlenirsin. Yazıklar olsun sana. Hasisliğin adını da iki paralık ettin. Ben Mudanya'da senin bunca methini duydum. Demek sen nam almak için,

adını cimriye çıkarmış müsrifin birisin. Bir müşteriye satıp ta para kazanacağın leblebiyi, nasıl kayıp ta yedin... Bre ziyankâr seni...

Bunun üzerine Yâsin Efendi iki parmağını şöyle bir ağzına daldırıp leblebiyi çıkarıyor, çuvalardan birine koyuyor.

— Bre anlayışı kıt âdem, diyor, ben hiç leblebiyi yer de ziyan eder miyim? Ben o leblebiyi şaşsin de ağır çeksın diye ağzıma attım.

Hamza Efendi, hemen Yâsin Efendinin eline varıp:

— Pes Efendi hazretleri, anladım ki siz hasislerin piri imişsiniz... diyor.

ZÜLKÜF BEY:

Ah şu Pafur Kumpanyası

★ ADNAN VELİ ★

İki gözüm kardeşim Müyesser hanımcığım;
Evvelâ mahsus selâm eder, iki gözlerimden öperim.

Kardeşçığım, epeydir sana uğrıyamadım. Kusurumu bağışlarsın eib et... Ne vakit o tarafa geçmiye niyet etsem, muhakkak bir müşküllük çıkar. Artık bu perşembe, mutlaka Müyessercığıme gideceğim, derim. Ama bir de bakarımki, zırt kapı, madenci Ziyânın baldızı gelmiş. Pazartesi ne yapıp yapıp gideyim, derim. Çat kapı, Hayrûnnisalar damlamış.

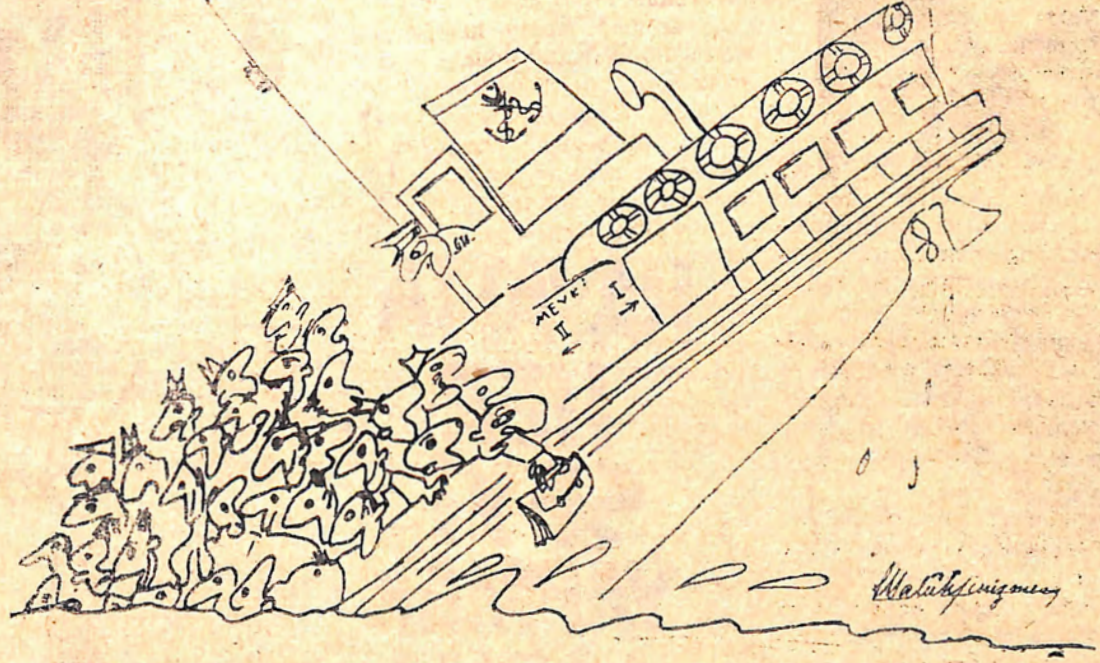
Velhasıl kelâm kardeşçığım, çarşı pazardı, çamaşırdı, yemekti, bu laşıktı, misafirlikti derken, akşamı ediyoruz.

En nihayet bundan on beş gün öncesi, Bağlarbaşıda, Münciye'nin dul kızının nişanı vardı. Hazır karşı kıyıya geçmişken, iptida Müyessercığıme uğrarım, ondan sonra da nişana gidebilirim diye, kendi kendime kavilledim. Köprüdeki bafur iskelesine gelince, bir de ne göreyim?.. Hükûmat, bir kıydan öbür kıyıya geçmeği yasak etmiş. Bafurlara sırf zenginler binecekmiş. Öteki ahali bafura binmesin diye kanun çıkmış. Kanunda diyormuş ki, eskiden bir mecidiyeyi verince karşı kıyıya geçen adamdan, şimdi bilmem kaç mislini alacaksınız diyormuş.

Eh, bizim de halimiz vaktimiz ne olacak, ancak kendi yağımızla kavruluyoruz. Bafur kumpanyasının istediği parayı ben nasıl veririm?

İki elim böğrümde kalıverdi. İskelenin memurlarından Cemalettin efendi diyerekten çok iyi bir efendi var. O yanıma geldi, biraz benimle dertleşti. Bafur fiyatlarının sebebini de anlattı. Onun demesine göre, bafurlar ucuzken karşıdan karşıya çok ahali gidip geliyormuş. Söz temsili bir bafura bin kişi binecekken, kalabalık yüzünden üç bin kişi binmiyormuş. Rab-bim esirgesin, bu bafurlardan biri bir kaza geçirir de, İzmitteki gibi cemi cümle sulara garkolur diyerekten bafur müdürlerinin yüreğinde bir korku varmış. Bafura binen ahaliyi nasıl azaltalım diye rekten içtima kurmuşlar. Bir tane si demiş ki, bilât fiyatlarını pahalılaştıralım, ahalinin canına okuyalım, demiş. Hem gerçöp insanlar bafurları dolduramaz, hem de biz az yolcu taşıyıp dünyanın parasını kazanırız demiş. Bizim kumpanyamız da ne kadar müdür zaten hepsi zayıfladı de-

Gazetelerden: Köprü - Kadıköy 75 Kuruluş.

Kadıköy faciası..

manında bile, iki parmakdan fazla yağ yok demiş. Onun için az ahali taşıyıp çok para kazanınca hem müdürlerimizi semirtiriz, hem de çiftliğin başka masarifi çıkar, demiş. Bu lâflar, ötekilerin de zihnine yatmış. Tutmuşlar bir fiyat düzüp, dosyayı da koltuklarına

kıstırıp, Angaraya, ruhsat almıya gitmişler. Angarada demişler ki, kumpanyamız, ucuzluk sebebi-ne hep zarar edip duruyor demişler. Bafurlarımıza çok yolcu biniyor demişler. Ahalinin bir kısmı, karşı kıydan kalkıp İstanbul'a iniyor, demişler. İstanbul'da istimi-

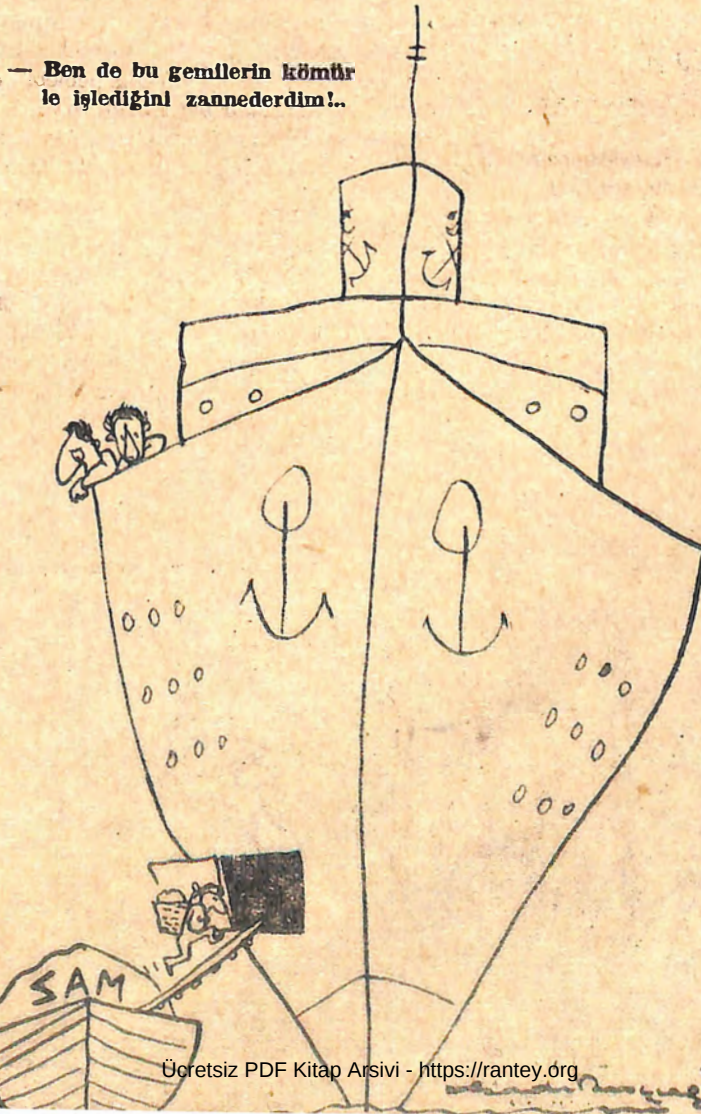
lak yüzünden toz toprak var, göz gözü görmüyor, demişler. Ahali bu tozun içi de dolaşa dolaşa ne üst kalıyor, ne baş demişler. Esvapları ziyan oluyor demişler. Memlekette zaten kumaş da bulunmuyor, demişler. Ahaliyi kumaş ziyanlığından kurtarmak için kumpanyamızın vicda ı zangır zangır titriyor demişler. Onun için İstanbul'da az ahali insan demişler. İstanbul'dan karşı kıyıya geçecek ahali, zaten orada trambay, otobos, dolmuş bulamıyarakten sıkıntı çekiyor, demişler. Ne ahaliye sıkıntı olsun, ne de biz zarar edelim demişler. Bafur fiyatına zam yaparsak, herkes rahat bir nefes alır demişler.

Bunun üzerine Angaradakiler de, sahil iyi akıl ettiniz, demişler, ler.

Bunları bana, Köprü iskelesinde bafur memuru Cemalettin efendi anlattı. Anlattıktan sonra da kimseye söyleme diye, Rukiye'nin üzerine yemin ettirdi.

Onların bir müdürleri varmış. Baş müdürmüş. Böyle şeylere çok kızarmış. Baş müdür şimdi Avrupa memleketine bafur satın almıya gitmiş. Yanında sekiz, on tane de muavini varmış. Avrupa memleketinin her tarafını tam altı ay dolaşıp, yiyip içip, bafur seçeceklermiş. Bu on kişinin sırf yol masarifi, vallahi yalan söylemiyeyim, galiba otuz bin Amerikan lirası ediyormuş.

İşte kardeşim, halli keyfiyet böyle... Bafur bilâti alamayınca köprüden geri döndüm Terzi Nimetin oğluna, şu mektubu yazdırayım dedim. Yarın öbür gün mektup fiyatları da artarsa, artık mektup la bile görülemeyeceğiz kardeşim. Senden cevap beklerim.

— Ben de bu gemilerin kömür le işlediğini zannedirdim!..

— Vay Osmançığım!
 — Vay ağbiciğim!
 — Yahu nerelerden çıktın böyle?
 — Valde handan, ağbiciğim.
 — Hapisten ne zaman çıktın, diyecektim.
 — Dün.
 — İçerisi nasıl?
 — Berbat! Af ümidi kalmadı. Ağızları bıçak açmıyor.

Purpur Osman, esrardan yatmıştı. Esrar içmekten... Kafa dengiydi. Cezaevinde epey arkadaşlık etmiştik. İki buçuk yıllık mahkûmiyet, yüreğine oturmıştu zavalının. Öyle ki, çıkmasına pek az gün kaldığı sıralarda bile:

— Çıkamıyacağız şu dinine yan dığının yerinden! derdi.

Ben de:
 — Çıkarsın çıkarsın! derdim. Çıkar da yeniden girersin. Üzülme!

— Ağzını hayıra aç!
 — Köpek pislik yemekten vazmez.

— Ağbi, bundan sonra o yollar...

İşte cezaevinden çıkmıştı.
 — Nasıl, dedim, o yollar kesik mi?

— Hangi yollar, ağbi?
 — Duman yolları.
 — Yok ağbi, kesik olur mu?
 — Hapiste ne demiştin?

— Boş koy onu! Kuş, kafeste başka öter, dışarda başka.

— Söyle bakalım deve kuşu, şimdi ne iş tutacaksın?

— Yine askıcılık yapacağım, ağbi.

Tepsi yerine askı ile çalışan kahve garsonlarına askıcı denilir.

— Kimin yanında? diye sordum.

— Şemsinin...

— Başın belâya girecek oğlum.

İkiniz bir araya gelince, yine ipin

Yazan :
YALÇIN KAYA

HAYATTA HER ŞEYİ YAPMAK LÂZIM

ucunu kaçırmırsınız. Sen keş, o keş!

— Maymunun gözü açıldı ağbi. Sinyalci koymadan çekmem. Hişt geliyor, dedi mi, nefes zulaya!

— Bir daha düşersen acımam namussuzum. «Çeksin kerata. Akıllanmamış» derim.

— Akıllanmış de! Akıllılar içer çünkü bu...u! Esrar, eroin çeken meşhur artist ve yazarlarımızı sıradan sayayım mı?

— Sıradan kalayla. Bakırları görünmeye başladı artık tereslerin.

— Ağbi, bu lâf bana da dokunuyor.

— Dokunmaz dokunmaz. Sen, meşhur artistlerden, meşhur ya-

zarlardan değilsin. Bizdensin.

— Ağbi be!
 — Söyle...
 — Bugün bir çift kâğıtlı çekti-reyim sana.

— İskambil bilmem ki...
 — İskambil değil ağbi, esrar.

— Allah göstermesin.

— Ondan sonra bak ne hikâyeler sallarsın. Roman bilem yazar-sın ağbi. Aşklılı meşkli. Esat Mahmut gibi.

— Allah göstermesin.

— Adam ne yazıyor be!

— Şimdi kendi kendini yalanla-dın işte. Esat Mahmut, esrar mesrar çekmez. Demek ki, bu işler esrarsız da olurmuş.

— Onun gibisi kırk yılda bir çıkar.

— Hattâ kırk bin yılda bir...

— Değil mi? Esat Mahmudun bir eşini gösterebilir misin?

— Allah göstermesin.

Sigara yaktık. Koluma asılarak:

— Ağbi, dedi, esrar zihin açar.

— Kapat şu bahsi! dedim. Zihin açsa serbest bırakırlar.

— Bırakırlar mı be ağbi? Vatan daşın zihni açılınca gözü de aç-

lır. Sonra da, parti küt aşağı!... Esrarın cezasını neden fazlalaştırdılar? Hep bundan! İçicilik iki aydı, iki buçuk yıl oldu. Satıcılık iki yıldır, on yıl oldu. Hem içip, hem sattın mı, on iki buçuk yıl. Yani üç seçim boyunca içerdesin. Yashı gittim, şen geldim. Aç koy nunu ben geldim.

— Bu iş parti işi değil, memleket işi.

— Sen öyle bil! Çin işi Japon işi. Bunu yapan iki kişi.

Konuştun, konuştu. Esrarın faydasına inandıramayınca, «Hayatta her şeyi bir kere olsun yapmak lâzım» yolunu denedi...

— Her şeyi mi? diye sordum.

— Bir şey hariç! dedi. Çakarsın ya.

— Peki, kandırdın.

— Yaşa ağbi! Erkeksin. Altı okka yürek var sende.

— Şemsinin kalvesi, bir apartmanın zemin katında olup çarşı kahvesidir. Yani masası, iskemlesi yoktur. Çayı, kahveyi dükkânlara, yazıhanelere satır. Ocakta Şemsi... Gel-git için iki askıcı var. Biri, bugün yarın askere gidecek. Osman onun yerini almak için bekliyor.

Ocağın karşısına rastlayan duvarda üç resim: Lana Turner, Elizabeth Taylor, Brigitte Bardot! Üzerlerinde, Şemsinin kurşun kalemle karaladığı gevezelikler:

«Belâlım ve helâlım Şemsi,

Ve Allah kadını niçin yarattı billiyor musun? Türkler, kadınsız edemeyecekleri için... Bütün meyvalarım emrine âmade. İster soy, ister soyma. İster tabağa koy, ister koyma. Neşen bilir anam.

Brigitte Bardot»

«Yavrum Şemsi'ye,

Sen benim şemsiyemsin. Yağmurdan kaçıp doluya tutulduğum şu günlerde sana muhtacım. Sakın geç kalma, erken gel! Amınanın ammanaaa, dık mumu şamdana. Anasını istemezsen, kızımı vereyim sana.

Lana Turner»

«İmanım Şemsi,
 Mike Todd yiyemedi beni.
 Sen ye Şemsiçğim, sen ye!
 Çatal, kaşık sarmaz seni.
 El ilen, parmak ilen ye!

Elizabeth Taylor

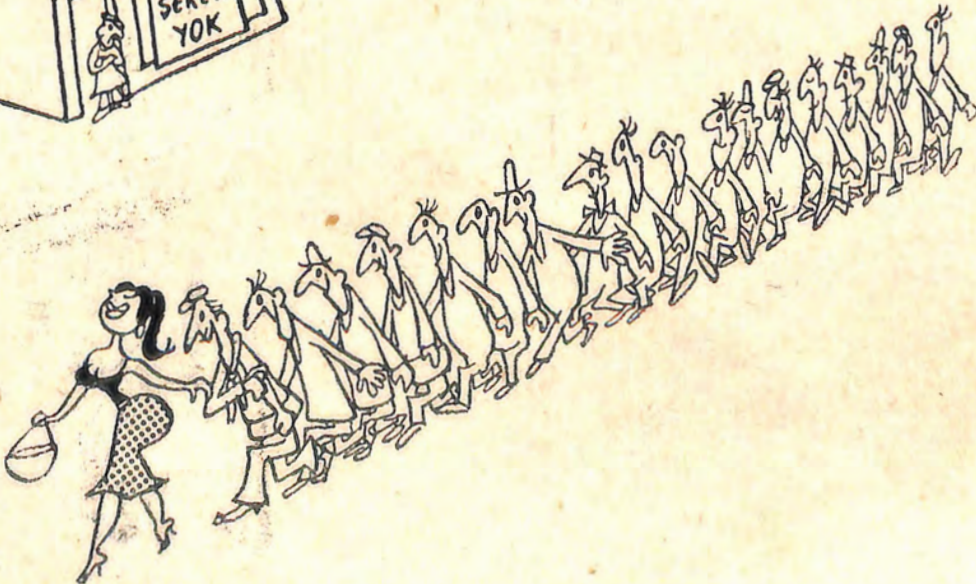
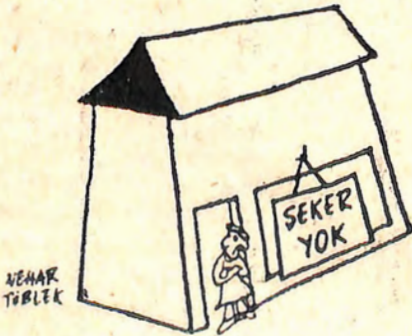
Selâm vererek girdik. Şemsi:

— Aleşkümşelâm! dedi.

Osman, Şemsiyi dışarı çekti. Kulak verdim. Osmanın söylediği duyulmuyordu ama, Şemsi:

— Yalçına güvenemem: Günün birinde kalkar yazıverir. Polisler zaten işkilli. Adımız çıkmış dokuz, inmez sekize.

— Yahu öyle deme. Bu adam esrarın zevkini alırsa, esrar şöyle iyi, böyle faydalı, diye döşenir de döşenir. Yazılarını uyandıracak alâkayı bir düşün. Bakmışsın halk tamamen bizim tarafımızı tutuyor. İş o kerteye geldi mi kolay. Hükümetin de yüzünde gözül var. Esrarı serbest ettim, deyiverir mi?!..

Akbaba Ansiklopedisi

TABUTLUK:

Demokrasiden önce siyasi günahların çıkartıldığı oda. Ri vaye göre eni yoktur, boyu yoktur, sadece derinliği vardır. Girenin, kendisinden evvel canı çıkar.

Gecesi, gündüzü belli olmaz: Her an, tepesinde dünyanın en büyük ampülü yanar. Bu sayede, fazla yağların kolayca erimiş de olur!

Her dünyaya gelen, sonunda mutlaka tabuta girecektir. Ama, Allah kimseyi tabutluğa düşürmesin!

TURŞU:

Kimisi tuzlu suya, kimisi sirkeye kurulan sebze salatasıdır. Hıyardan, patlıcandan, lahanadan, biberden, pancardan olanları en makbulüdür. Son yıllarda fasulyeden, kabaktan, bamyadan bile yapıyorlar.

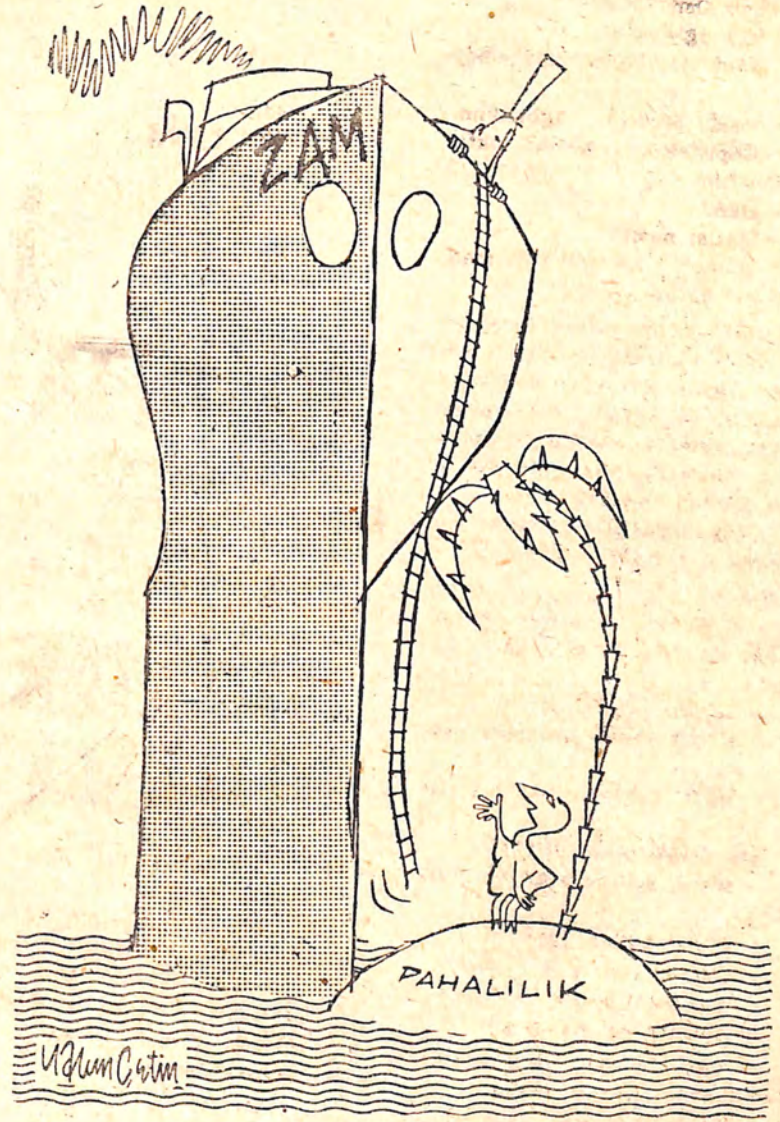
İnsanlarda zaman ile, yılların keskin sirkesi içinde piş-

rek turşulaşır. Ama, insan turşusu, öbür turşuların tam tersine, iştah açmaz, iştah kapar!

Son yıllarda turşu reklamları İstanbul radyosuna kadar girdi. Yakın geçmişin en ünlü kabadayılardan biri Turşucu Cemal idi. Bir gün, tek başına Şehzadebaşı karakolunu basmış ve hepsinin turşusunu ekarmıştı!

Politika hayatında da turşuya dönerler vardır: Ama, tıpkı içi geçmiş, bozulmuş turşulara benzerler. Hafif bir kılıf içinde çürüyüp atılmaktan başka nasipleri olmaz!

— İstemiyorum yahu, ben burada daha rahatım!..

Şemsi ocağa döndü. Az sonra yaprak dolması kahnlığında bir sigarayla yanına geldi:

— Tüttür!

Kibriiti çaktım ve beni yalnız bırakmalarını söyledim.

— Biz kapıya gidiyoruz, dediler. Dış kapıya... Sinyalimizi ahncı sigarayı şu deliğe atar, üstünü şuradaki kumla örtersin.

Bir çektim. Bir şey anlamadım. Bir daha çektim. Yine anlamadım. Bir daha, bir daha çektim... Ayak sesleri var.

— Osmaan! diye bağırdım.

— Buradayım, dedi.

Kendisini görünce rahatladım. Neden ürktüğümü sordu.

— Ayak seslerinden! diye cevap verdim.

— Amcaydı! Apartmanın kapıcısıydı yani. Korkma, ondan zarar gelmez.

Osman gitti. Yedinci nefeste-yim ama, hâlâ bir şey yok. Belki acemiliğimdendir. İyi çekemiyorum mu, ne? Osman seslendi:

— Dayı geliyor.

— Dayı geliyor.

Bu defa ayak seslerine aldırma-dım. Amcalardan, dayılardan zarar gelmez derken, karşıma bir adam dikiliverdi. Sanki yerden bitmişti. Sigarayı çekti aldı. Didik didik edip içindeki esrarı bulunca, sert bir dille:

— Düş önlime! dedi.

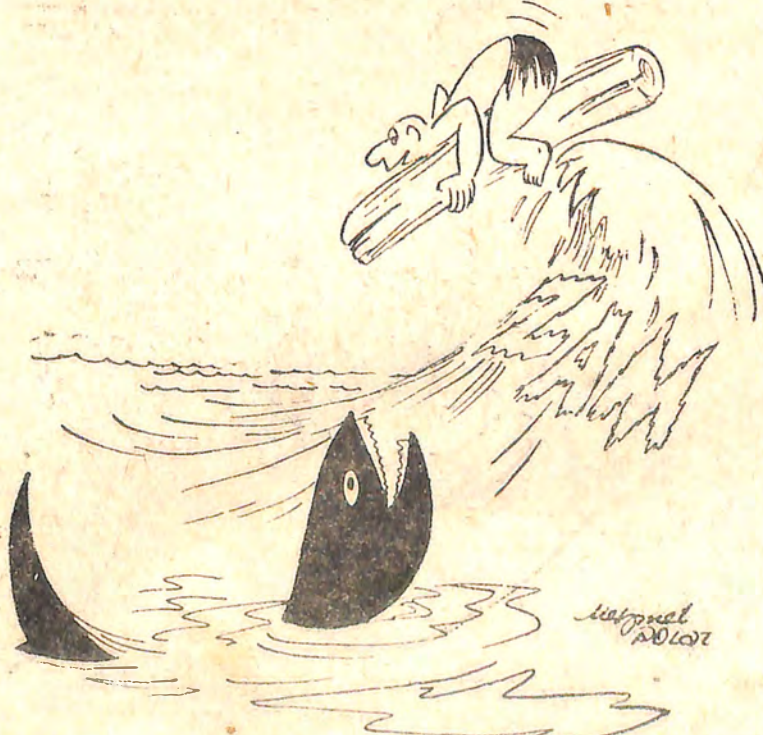
Yuvam, mesleğim! En fenası, gazeteci olarak yattığım cezaevine esrarkeş olarak döndüm. Bunları düşündükçe çıldıracağım. Gözle-rim kararı.

Ayıldığım zaman Osmanla Şemsinin gülmekte olduklarını gördüm. Osman kolonya koklatıyordu.

— Şakaydı yahu! dedi. Bu kadar korkacağımı bilseydim yapmazdım. Deminki arkadaşın adı Hüsnüdür. Caddeden geçiyordu. Çevirip; «İçeride kafasını, dalgasını bulan biri var. Gir korkut!» dedim... Sen bayılınca kaçtı.

Şemsi:

— Sigarayı neden saklamadın?

YAZISIZ!..

diye sordu. Ya gelen polis olsaydı?

Terimi silerek:

— Sinyal vermediniz ki! dedim.

— Amma vermedik ha. Dayı geliyor, diye bağırın kimdi?

— Dayı şey mi, polis mi?

— Polis ya!

— Allah Allah.

— Ya!

Kapıya yürüdü:

— Bana eyvallah! Dayılarınız da, amcalarınız da sizin olsun.

— Gel, dedi Osman, bir sigara daha sardım.

— Afiyet olsun.

— Hey Allahım. Ya Rabbim, o bize yalvaracağına biz yalvarıyoruz. Aptaliko bilmez ki esrarın şifasını. Esrar, şu mucizeli ilaçlardan da mucizelidir. Her bir hastalığa iyi gelir: Nevraljiye, sosyolojiye, psikolojiye, her şeye her şeye... Say say bitmez. Hiç bir şeye yaramasa, yediklerini hazmettirir.

— Öyle diyorsun ama, iki buçuk yılı zor hazmettin. On yıl yersen ne yapacaksın kimbilir?

Osman, arkamdan bağırdı:

— Ulan, şu gazeteciler amma ciğersiz!

Şemsi:

— Nefes alamıyorlar ki, dedi, neylesinler ciğeri?!

Yalçın Kaya

Sakalar

Meslek icabı

Çapkınlığıyla maruf genç avukatlarımızdan biri, yolda yeni karısı ile Beyoğlundan geçerken, karşılaştığı sarışın bir dansözün şapkasını çıkarıp selamlar. Buna sinirlenen karısı, onu neden selamladığını sorar, genç avukat hemen karşılık verir:

— Meşhur bir sanatkardır. Meslek icabı olarak ona selâm verdim.

Karısı, mânâlı mânâlı yüzüne bakar:

— Onun mesleği mi, yoksa senin mesleğin icabı olarak mı selâmladın?..

✱

Balık çorbası!

Cinrilliğiyle tanınmış bir ticar, arkadaşına iftiharla anlatıyordu:

— Bizim hanım, çok idareli bir kadındır. Düşün, akvaryumdaki suyu değiştirdiği zaman dökmeyi, onu tencereye koyar ve o su ile, ağzınıza layık öyle bir balık çorbası pişirir ki..

✱

Aynı mal!

Tefeci, borç para isteyen adama bağırdı:

— Boşuna beni ikna etmeğe çalışma, ben rehinsiz borç para vermem, kardeşim dahi olsa..

Adam, başını salladı:

— Haklısın, kardeşini herkes ten fazla tanır!..

— Seni öplünce ne yaptın?..
— «Anne.. Anne!.. Gel yeni damadımı gör!» diye bağırdım!..

Ümit dünyası!

Mevsimin ilk kır balosu bir hayli kalabalıktı. Yakışıklı sporcularımızdan M. hiç bir baloyu kaçırmıyan bayan N. nun yanına yaklaşıp sordu:

— Affedersiniz hanımefendi, bu dans için kimseye söz verdiniz mi?

Dul bayan N. tatlı bir gülümseme ile cevap verdi:

— Hayır canım.

— O halde sizden bir ricam var, kabul edersiniz tabii?

— Şüphesiz, memnuniyetle.

Genç sporcü, elindeki paketi bayan N. ye uzattı:

— Paket birkaç dakika sizde kalsın, ben şu karşıki masada oturan pembe elbiseli kızla dansede regim!

✱

Büyük iyilik!

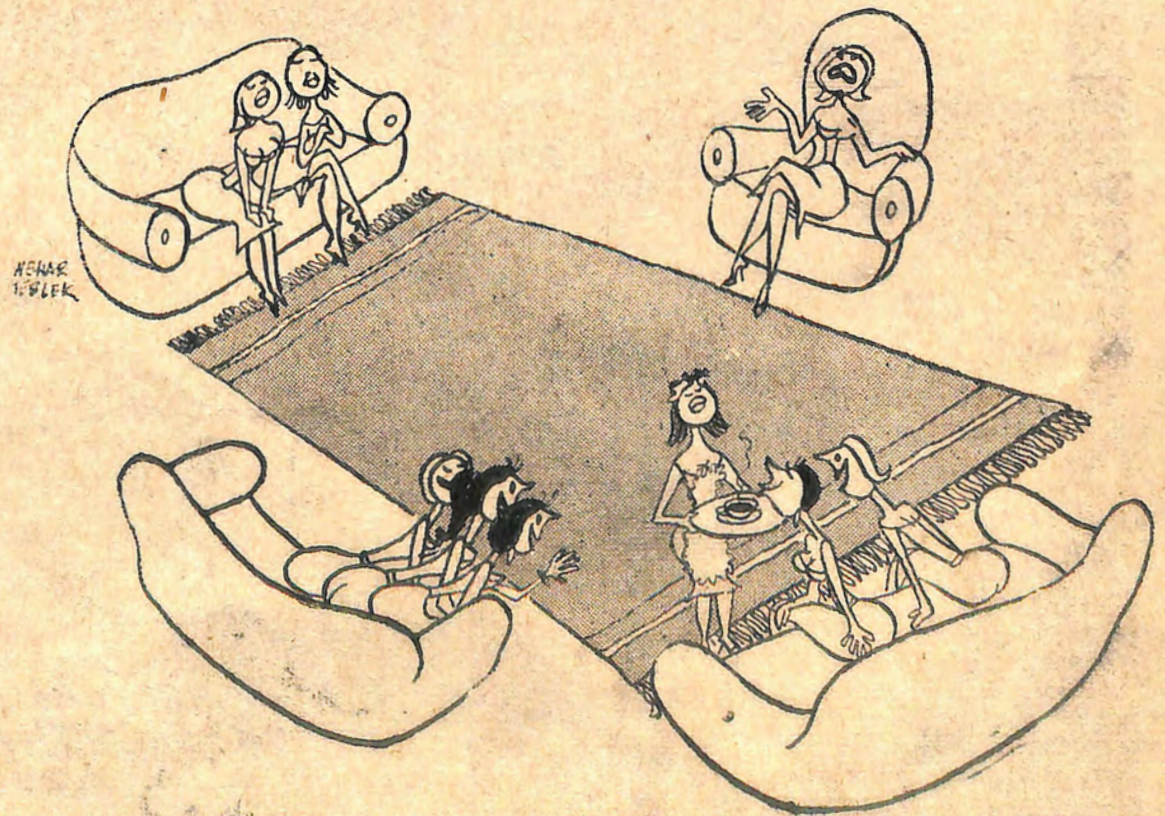
Kadın, akşam üstü eve gelen kocasına, neşeli neşeli:

— Bugün büyük bir iyilik yaptım. Fakir bir kadını sevindirdim. Ona bizim eski giyeceklerimizi birkaç parça verdim.

— Neler verdin bakayım?

— Senin on sene evvel yaptırdığın palto ile benim on gün evvel diktirdiğim robu..

Kahve 88 liradan satılacak.. (Gazeteler)

— Kızım, biraz da buradan misafirlere koklatı..

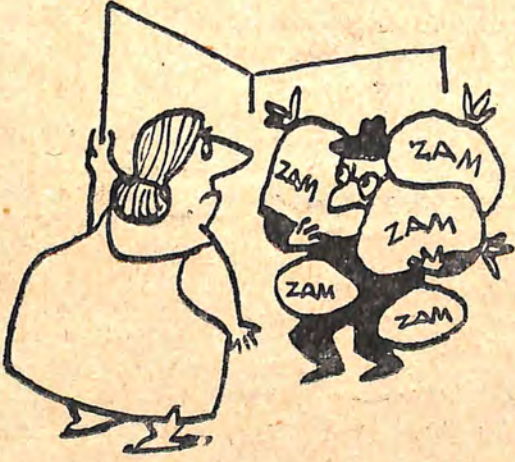
-ÜF BE! ZAM
GİBİ KARI...

-KOS HEMSİRE, KOS! PİYASAYA
ZAM GELMİŞ, BİTMEDEN ALALIM...

-ULAN MORUK! ÖNÜNE BAKSANA,
ZATEN BİR ZAMLUK CANIN KALMIŞ...

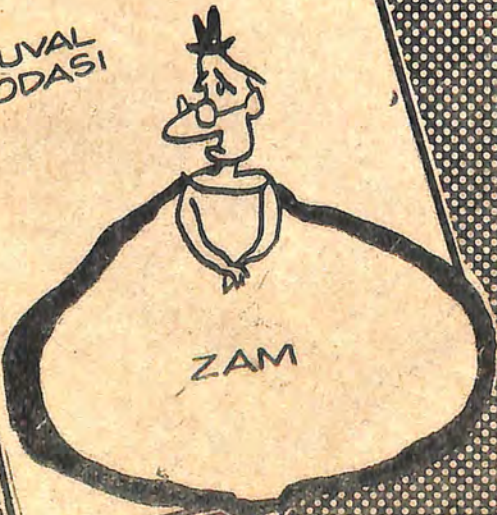

YAZISIZ

-GEÇ KALDIN AZİZİM.. SENDEN
ÖNCE ZAM GELDİ...

CUVAL
MODASI

-HAYDA! Bİ DOSTLUK KALDI!... Bİ DOSTLUK!

BÖĞAZİN sakın bir körfezin-
de yazlığını kiralaadığım ya-
hda, başbaşa ve yapayal-
nızdık. O gün yeni tanışmıştık.
Bir içim su gibi, ateş gibi, fıkır
fıkır kaynayan, bir genç kadındı.
Kıpkırmızı ve daima gülümser
gibi duran dudakları vardı. Uzun
kırpikli gözleri pırıl pırıldı. Hay-
di biraz da edebiyat yapalım, o
kırpikler kalbine birer hancı
gibi saplanmıştı. Merhamet, a-
man!..

Böyle hallerde ne yapılır? Ta-
bii önce konuşulur. Hemen sarı-
lacak değiliz a, ayıp denen bir
şey var!

Kıymetli şark halıları ile dö-
şenmiş büyük salonda, akşamın
alaca karanlığı içinde birbirimize,
taze bir heves ve biraz da yaban-
cılık tatlılığı hissederek bakıyor-
duk.

Göğsü hızlı hızlı inip kalkıyor-
du. Ellerini, sıcaklığı da karşı-
dan hissedilen saçlarında birleş-
tirip:

— Yüzüme bakın, diye nazlı
nazlı konuştu, ama iyice bakın,
beni hatırlamanızı istiyorum!..

— Hatırlamak mı, sizden ayrıl-
mağa niyetim yok ki!..

— Bu gece ilk ve son bufuşma-
mız olacak, beni bir daha hiç gö-
remeyeceksiniz!..

★ Yazan : BİTİRİM ★

— Siz pek romantiksiniz gali-
ba cici, böyle şeyler ancak şai-
rane romanlarda olur. Fakat gü-
zel bir roman da tekrar tekrar o-
kunabilir!..

— Yarın saat tam on birde, Ye-
şilköyden bir uçakla İtalyaya u-
çuyorum.

Doğrusu böyle bir şey bekle-
miyordum. Şaşırdım:

— Doğru mu söylüyorsunuz?
Cevap vermedi.

— Ne zaman döneceksiniz? di-
ye tekrar sordum.

— Dört beş yıl sonra, belki!..

— Hayır hayır gidemezsiniz!

Yan tarafta, büfenin üzerinde
duran fildişi bir Buda heykelinin
sivri burnuyla oynayıp, gülüm-
sedi:

— Ne siz ne de ben, hiç bir şe-
yi değiştiremeyiz ki!..

— Niçin, her şeyi insanlar de-
ğiştirir.

— Mesela, bulutları da mı?..

— Tabii!.. Biz istersek bulut-
lara bakmıyabiliriz ve onları hiç
görmeyiz. Herkes kendi dünya-
sında az çok hükmeder canım!..

Belindeki sık kemeri çıkarıp
attı:

— En iyisi bu geceyi özelleş-
tirelim diye gözlerimin içine baktı,
bizim elinizden yalnız bu ge-
ce!..

Elini tutmak istedim, hızla çe-
kip kurtuldu. Kaşlarını yay gibi
çatarak:

— Bana ne söz vermişsiniz?

— Peki peki diye güldüm, bu
harikulade güzel gecenin reisö-
rü siz olacaksınız. Nasıl isterse-
niz öyle hareket edeceğim.

Geniş divanın bir köşesine us-
lu uslu oturdum. Onu seyretmeye
başladım. Pencereye doğru gitti.
Tülleri kaldırdı. Koyu renkli, ı-
şıklar içinde duran İstanbul man-
zarasından içeriye doğru esen se-
rin havada içini çektiğini farket-
tim.

— Hiç olmazsa isminizi söyle-
yin.

— Hangi ismi çok beğeniyor-
sanız beni öyle çağırın diye gü-
lümledi.

— Sizinle nasıl konuşmamı is-
terdiniz?

— İçinizden geldiği gibi!..

— Peki, nasıl hareket edeyim?

— İçinizden geldiği gibi değil,
akıllı uslu olun.

Ve odanın duvarlarında göz
gezdirdi:

— Bu pembe duvarlar, şimdiye
kadar çok şeyler seyretmiş dedi.

— Bütün evlerin duvarları çok
şeyler seyredir canımın içi.

Uzaktan akseden bir müziğin
en güzel seslerde dalgalandı. Bü-
yüsü içinde yerimden doğruldum.
Anlaşıldı bu böyle olmayacak. Or-
talığı biraz ısıtmalı.

Bendeniz yaman bir kokteyl
ustasıyım. Şimdi şip şak bir
tertiple hazırlasam, karşılıklı birer
tek yuvarlasak, işler yoluna gi-
rer. Böyle baygın baygın keman
sesi dinlemekle olmaz. Ve dudak-
larımıyla çapkın bir havayı ılıkla
öttüre öttüre büfenin başına geç-
tim, başladım içki şişelerini çal-
kalamaya.

Aksi gibi, şişelerin çoğu boşal-
mış. Birer birer yoklayıp boşla-
rı pencereden dışarı fırlatmaya
dibinde biraz içki kalmış olanla-
rı da kaba boca edip çalkalamı-
ya başladım. İki bitince, bütün boş
şişeleri denize fırlattım.

— Şimdi dedim biz de bu şişe-
ler gibi, engin bir âlemin koynu-
na gireceğiz.

Birer kadeh içtik. Yüzü pembe-
leşti. Serçe parmağının ucundan
tutmama müsaade etti.

— Birakalım şu merasimi ca-
nım, şöyle sere serpe yan yana
uzanalım!..

— Durun durun, daha buraya
alışamadım.

— Ama siz sekiz yüz elli da-
kika sonra uçup gidiyorsunuz.

Hem beni artık isimle çağırsa-
nız nasıl olur!..

— İsmi bilmiyorum ki.

— Siz, en çok hangi erkek is-
mini beğenirsiniz.

— Şimdiye kadar hiç bir ismi
beğenmedim.

— Benimkini beğenecek ve hiç
unutamayacaksınız.

— Nedir?

— Şimdi söylemem.

— Şu sırtımdaki düğmeyi çö-
zer misiniz?

— Memnuniyetle.

— Yalnız dikkat edin eliniz vü-
cuduma değmesin gıcıklanırım.

— Bu cici iskarpinleri bana bı-
rakır mısınız? Onları masamın
üzerinde hâtime olarak tutardım.
Yan yana duran bir çift cici is-
karpın kadar hiç bir şey, sahibi-
ni hatırlatamaz.

— Peki ben çıplak ayakla na-
sıl giderim?

— İsterseniz sizi İtalyaya ka-
dar kollarımla götürerim.

— O kadar kuvvetli misiniz?

— Uçağa, öylece beraber bi-
nerdik canım! Bakın çorabınızın
bilek kısmı kaçmış.

— Ah bir yere takmışım!

Gerindi ve tatlı tatlı esner gi-
bi nemli dudaklarını araladı.

Onu bu halde, ateş içinde sey-
rederken, birden bire zihnimde
bir şimşek çaktı, Elimde olma-
rak:

— Eyvah! diye bağırıp yerim-
den zıplamışım. Büfeye koştum.
Üst çekmeyi çekip baktım ve
delişet içinde kaldım.

Genç kadın şaşkınlık içinde:

— Ne oluyorsunuz? diyordu.

— Hiç diye inledim, korkmayı-
nız, ciddi bir tehlike yok. Yalnız
dalgınlıkla ben bir hata yaptım.

Gözlerini açtı:

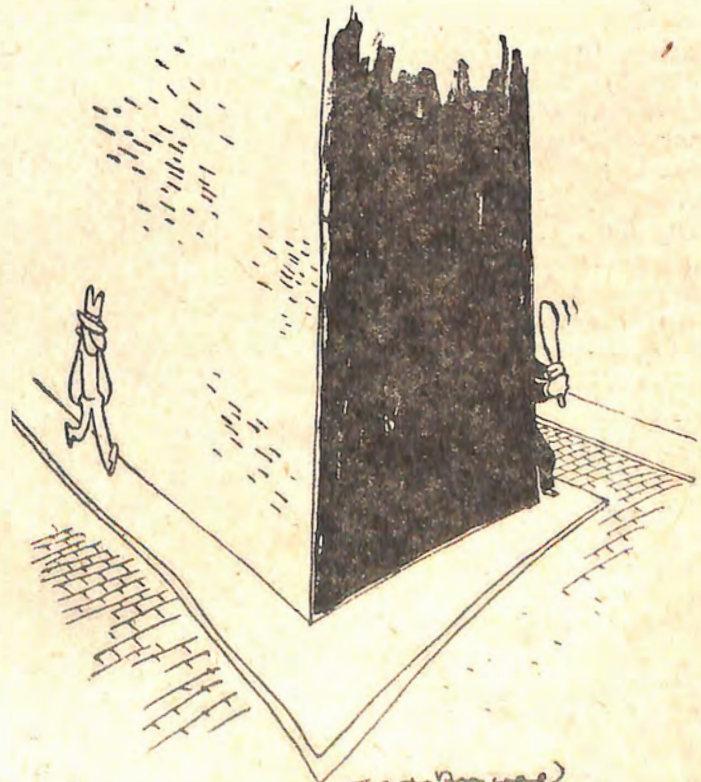
— Ne hatası? dedi.

— Şey, burada uyku ilacının

MEGALO
IDEA

«Kırmızı balon»

Yeni zamlar bekleniyor!..

şişesi de vardı, kokteyle onu da katmışım.

— Ne diyorsunuz... Yani ölecek miyiz? Bir doktor çağıralım.

— Yok yok istemez size söylemedim, ben doktorum. Temin ederim ki, tehlike yok. Yalnız az sonra bizi bir uyku bastıracak o kadar.

— Ya, yarın akşama kadar uyursak?!

— Yok canım, sabaha kadar tesiri kalmaz. Zıplayıp kalkarsın.

— Aman Yarabbi! Tevekkeli değil vücudum birden bire gevşeyiverdi.

Kendimi tarttım. Sahi bende de bir gevşeklik var. Karşılıklı esnedik.

— Şimdi ne olacak.

— Bu da sorulur mu canım. Elimizden geldiği kadar uyumamıya gayret edeceğiz tabii.

— Niçin uyku ilacı içiyorsunuz?

— Ben içmiyorum, ilaç halamın.

— Aman ne tedbirsizlik! Hiç buraya konur mu! Şişesi nerde?

— Bilmem, denize fırlatmışım. Öbür şişelerle birlikte.

Karşılıklı bir daha esnedik. Öpüşmek yerine esnemek. Billâhî iyi! Biraz yanına şokulayım dedim, beni hızla itti:

— Dünyada dedi bu halde sevişemem. Hattâ kalkıp gitsem iyi olur.

— Sokakta mı uyuyup kalmak istiyorsunuz.

— O kadar tesirli mi.

— Ne de olsa uyku ilacı bu.

— Ah bana müthiş tesir etti. Göz kapaklarımın ağırlaştığını hissediyorum.

— Ne olur uyumadım bir defa çık olsun parmaklarınızın ucundan öpeyim.

— Siz deli misiniz canım! Böyle ölmeğe hazırlanır gibi sevişilir mi?

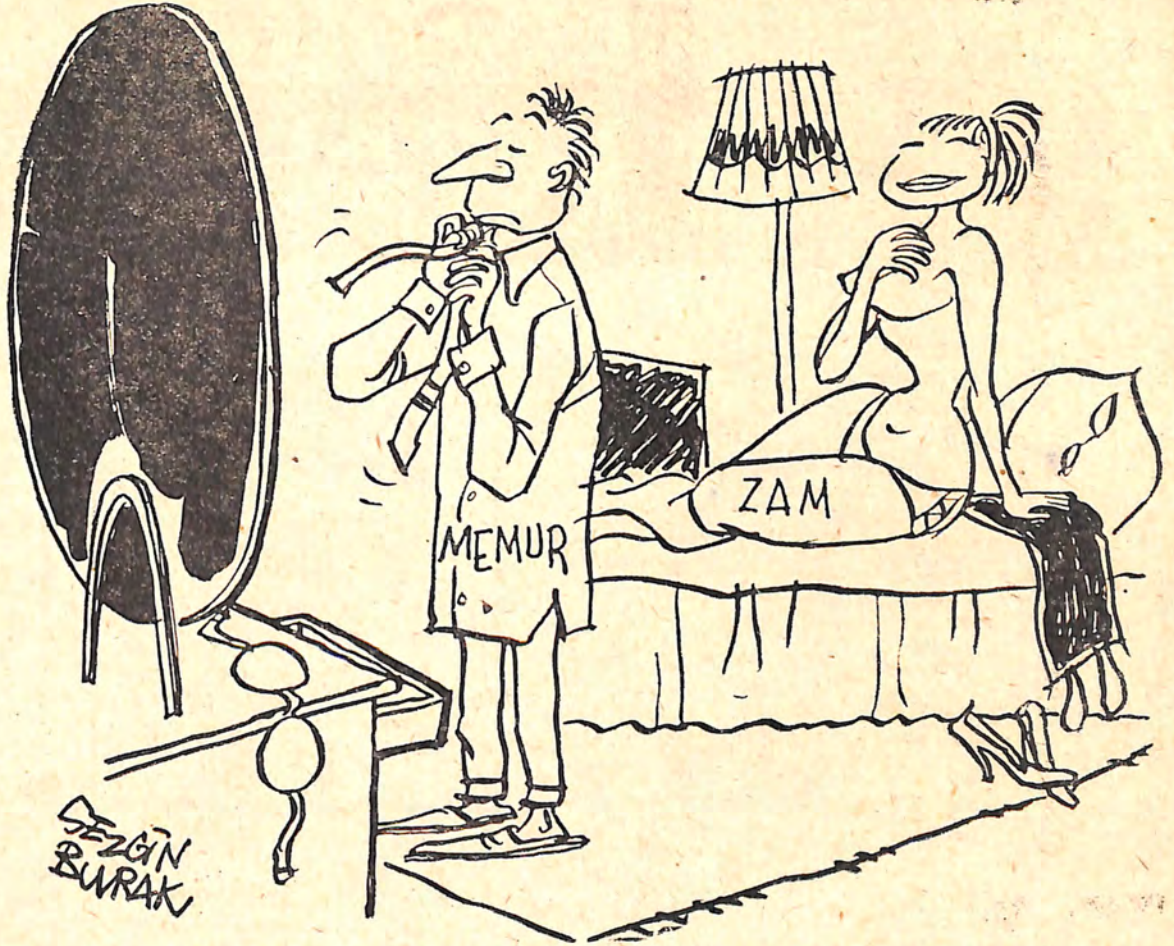
Hey Yarabbi sen bilirsin!... Ağzılarımızı faras gibi açıp, hiç durmadan burun buruna esniyoruz...

Derken başlarımızı yan yana koyduk. Dur hele, uyusun da kaçamak tarafından burnunun ucundan bir öpeyim filân derken, yan yana mes'ut çocuklar gibi uyuya kalmışız.

Sizin anlıyacağınız sabaha kadar gaga gagaya, horul horul uyuduk. Aksi gibi rüyamda da, eli sopalı bekçiler, lahana turşuları filân gördüm. Öyle bir aşk gecesi ki, içinde aşktan başka ne ararsan var!...

Sabahleyin uyandığımda, kadem çoktan çıkıp gitmişti. Hem de suratımı dolma kalem mürekkebiyle bir güzel de boyamış. Herhalde peşinden hava alanına yetişmiyeyim diye.

Şimdi siz, vah vah vah!... diyeceksiniz. Durun daha bitmedi:

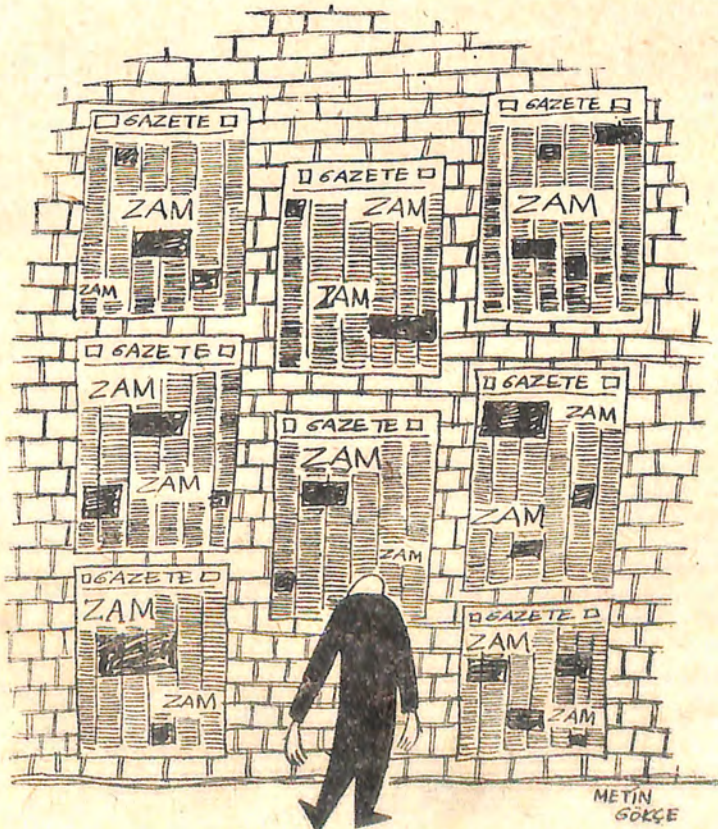
Memur — Bir daha gelme, yıkım oluyorsun!..

O öfke içinde, büfeye dehşetle bir tekme indirdim. Şangır şungur canları kırıldı. Kırıkları top larken bir de en alt çekmeye baktım. Uyku ilacı şişesi orada dopdolu duruyor. İçkide ilaç filân yokmuş. Meğer biz kendi kendimizi telkinle uyutmuşuz!

Yanarım yanarım halâ yanarım...

BİTİRİM

Dünkü gazetelerde bir resim

«Ağlama duvarı»

Yazısız!

ESKİDEN karikatürü, resimle edebiyatın çocuğu diye tanınarlardı. On, on beş yıldan beri, karikatürden yazı, yani edebiyat kalktı. Şimdiki karikatürler, altına yazı yazılmadan, ne demek istediğini bize salt çizgiyle anlatıyor.

vardı. Bir genç kız yan oturmuş. Ama ne yan... Yan değil, yanpala; yatmışla oturmuş arası. Orhan Veli'nin «Böyle de yatılmaz, ki...» dizesini hatırlatıyor. Böyle de oturulmaz ki... Gazete fotoğrafçısı da, getirmiş, fotoğrafın objektifini, kızın iki bacak açısına dayamış. Terry Moore'un o biçim resminin çekildiğinden beri, gazete fotoğrafçıları alttan resim çekmeğe pek alıştılar... Oysa aşağıdan çekilen resimlerde yüz güzel çıkmaz. Ama yüze bakan kim... Röntgene tutulmuş gibi, kızın içi görünüyor. Müstehcen olmaya müstehcen değil. Ama müstehcen olması için kıl kal mış.

Resim altında, bu kızın güzellik yarışmasına hazırlandığı yazılmış. İşte bu yazı boşuna. Resme bakar bakmaz kızın neye hazırlandığı iyice anlaşılıyor. Hiç yazı istemezdi. Yazısız karikatürler gibi, yazısız fotoğraf... Bak, bak, mâna çıkar..

Kelime!

Son zamanlarda memleketimize gelen şuh bir Fransız artistine, bir gazeteci sorar:

— Kaç yabancı dil bilirsiniz?

Fransız artisti gözlerini süzerek karşılık verir:

— Sekiz dilden birer kelime biliyorum, o benim işimi görüyor.

— Neymiş bu kelime?

— Evet...

60 sene yaşıyan şair:

30 sene yıldızlara bakar

15 sene mehtap seyredir

4 sene kafiye arar

5 sene eserini neşrecek gazete arar

1 sene yemek yer

Hadiseler Arasında FELEK

Heybeliadada bir vatandaş

Heybeliadada oturan bir vatandaş şikâyet ediyor:

— Benim işim dolayısıyla saatlerim hep lüks vapurlara rastlıyor. O-aun için her gün gidip gelme 6 lira vapur parası öğiyorım. Ayda 160 lira ediyor. Ne yapacağımı şaşırđun. Ben kiracı da değđlim. Ev babamdan kalma! Öteden beri kış yaz orada otururum.

Dinleyenlerden bir za mane adamı:

— Kardeşim, sen de Adada bir iş bulsana! diye öğüt verdi.

Şikâyet sahibi İstanbul Üniversitesinde memurdur. Şimdi Heybelide Üniversite açılmasına dua ediyor. **B. FELEK** «Cumhuriyet»

✱

Kabiliyetsiz!

Bir motosikletli polis süratli giden bir arabayı önüne geçip durdurdu. Arabayı kullanan bir kadındı. Polis:

Yolda, önümden geçen beni görmediniz mi? diye sordu.

— Hayır.

— Elimle size işaret ettiğimi de görmediniz mi?

— Hayır.

— Arkanızdan bağırdım, işitmediniz mi?

— Hayır.

— Peki peşinizden gelen canavar düğüğünü çaldım, duymadınız mı?

— Hayır.

— Demek bunların hiç birini ne gördünüz, ne de duydunuz?

— Öyle.

O zaman polis başını elleri arasına aldı, korkunç bir sesle:

— Tanrım! diye haykırdı. Ben kabiliyetsizim biriyim! «Dünya»

Benzetmek gibi olamam

Bob!..

Ah şu şairler...

Üsküdarı gördüğüm veya bahsini duyduğum zaman daima büyük şair Yahya Kemal'in mısraları da dağınık bir halde aklıma gelir:

Git bu mevsimde, gürub vakti Cihangirden bak, Bir zaman kendini karşıdaki rüyaya bırak, Başkadır çünkü bu akşam bütün akşamlardan: Güneşin vehmi saraylar yaratır camlardan... O ilâhın bütün ilhamı fakat ânidir; Bu ateşten yaratılmış yapılar fânidir; Kaybolur hepsi de bir anda karamakla batı, Az sürer gerçi fakir Üsküdarın saltanatı..

Fakir Üsküdar mı? Allah Allah. Bu da nereden çıktı? Tevekkeli şairler şairi Fuzuli:

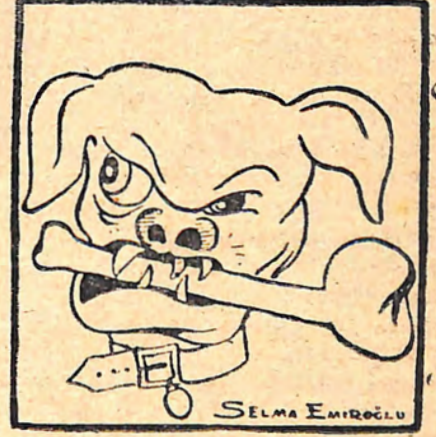
Aldanma ki şair sözü elbette yalandır! dememiş.

Hiç Üsküdar fakir olsa, oradan Köprüye gelmek için beş dakikalık, evet yalnız beş dakikalık deniz yoluna ikinci mevkide gidip gelme 100, birinci mevkide 150 kuruş bilet ücreti konur mu? Bir fakir semtin halkına böyle tahammül dışı, böyle iktidar dışı, böyle havsala dışı bir mükellefiyet yüklenir mi?

(Fakir Üsküdar mı? Şair sözü bu canım, bir kalem geçin! Münakalat Vekâleti kadar da bilecek değil ya...

Cevat Fehmi BAŞKUT

«Cumhuriyet»

Bob!..

Şimdiki karı kocalar!

Peyami Safa, evlilik hakkında bir konferans veriyordu Bir aralık şöyle dedi:

— Eskiden karı, kocalar birdi, şimdi çoğu on oldular!..

Dinleyicilerden biri ayağa kalktı:

— Affedersiniz efendim, anlıyamadık.

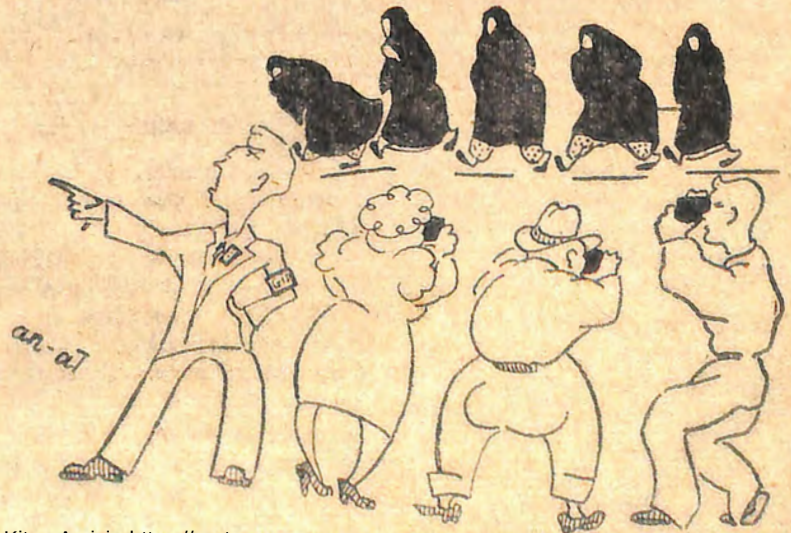
Peyami Safa, gülererek izah etti:

— Yani karı: bir, koca sıfır, oldu!..

BİLMECE

Bir ağacı oymuşlar, içine nağme koymuşlar. Yanılmış yalan söylemiş, kulağını bükmüşler.

Radyo

— Bu gördüğünüz tarihî bina...

İş bilen!

Aslında tabanca tüfek satardı... Fakat dükkânının vitrinini saksofon, klarinet, bongo ve davul nev'inden müzik aletleri ile doldurmuştu... Meraklı müşterilerden biri birgün dayanamadı sordu:

— Siz tabanca ve tüfek satarsınız değil mi?

— Evet.

— O halde vitrinde bu müzik aletleri ne oluyor?

Silahçı güldü:

— Onlar mı? Anlatayım. Mesela vitrinde görüp beğenerek saksofon, davul veya başka bir müzik aleti satın alan biri oldu mu; iki üç gün sonra onun ne kadar komşusu varsa gelip birer tabanca veya tüfek satın alıyorlar

(Arjantin)

Pratik tezgâhtar!

Genç adam mağazaya girdi ve tezgâhtara:

— Bir hediye almak istiyorum dedi. Çok yağlı, zengin ve romatizmaları sebebiyle güçlüğüle yürüyen halam için.

— Tezgâhtar sırttı:

— Parke cilası versen...

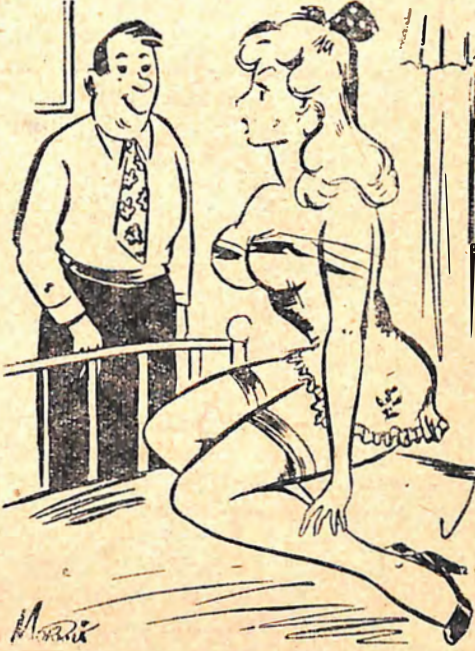
(İtalyan)

Şekerci kız!

Genç kız büyük bir şekerci dükkânında tezgâhtardı... O kadar güzel filân değildi ama, diğer kızlar bomboş otururken bütün müşteriler onun önünde kuyruk olur ve sırf ondan alış verip ederlerdi... Mağazanın sahibine merak oldu ve bir gün kızı çağırıp bu hâdisenin sebebini sordu. Kız anlattı:

— Efendim! diğer kızlar daima tartacakları miktardan fazla şeker alıp teraziye koyuyor ve fazlayı sonra kutudan alıyorlar. Bu müşterinin sinirine dokunuyor. Ben ise daima eksik şeker koyup üzerine bir kaç kere de ilâve yaparak teraziyi denkleştiriyorum. Ondan...

(Alman)

— Ayol, karın sana hiç bir şey öğretmedi mi?..

(Kanada)

— Anlamıyorum, şu oğlan neden seni böyle ağlatmaktan zevk duyuyor!..

(İtalyan)

Annemin saçları...

Anneleri dedikodu yaparken iki küçük kız da odanın bir köşesinde evlilik oynuyorlardı. Çocuklardan biri bir ara annesini işaret ederek şöndü:

— Benim annemin saçları dünyanın en parlak saçlarıdır.

— Hıh. Benim anneminkiler kadar olamaz. Hem benim annemin saçları kadar kıvrık olanı yoktur

— Ama anneminkiler o kadar uzun, o kadar uzundur ki...

— Evet ama, benim annemin saçları da öyle sıktır ki, arasına tarak zor girer.

— Benim annemin saçları kadar uzun değildir senin annenin

saçları. Annem isterse saçlarının üzerine oturabilir.

— Hah hay, o da bir şey mi? Annem isterse saçlarını çıkarır.

(Amerikan)

İki Kore hikâyesi!

Koredeki revirin kapısında muayene olmak üzere kuyruğa girmiş olan askerlerden biri, önünde duran daha kıdemli iki şakacı askerin o gün vazifeli olan doktor hakkındaki konuşmalarına kulak misafiri oluyordu:

— Biliyor musun bu doktor çok ya-man. Hiç şakası yoktur yani... Hem gayet radikal tedavi yapar ve hastayı hemen iyileştirir.

— Tabii biliyorum... Hatırladım mı hani Joe romatizmadan neler çekiyordu bu doktor onun ayak basparmağını keşip atınca bir şeyi kalmadı idi...

— Nasıl hatırlamam... Hele John'un yılanıgünü tedavi edişti. Oğlanın sol kulağını kesti tamam.

Arkada sırada bekleyen genç askerin rengi yeşile dönmüştü, baygın bir sesle:

— Bırakın beni buradan çıkayım diye mırıldandı, Benim astrum var...

★

Gine bir Kore hikâyesi... Yüzbaşı karşısında hazıröl vaziyetinde bekleyen askere şu suali sordu:

— Bir tüfeği temizlerken ilk yapacağın şey nedir?

— Seri numarasına bakmak komutanım.

— Seri numarası mı? O neden o...

— Temizlediğim kendi tüfeğim mi, değil mi anlamak için komutanım...

(Amerikan)

Dalgın milyoner!

Hollywood'lu meşhur milyoner Howard Hughes çok derbeder ve şakacı bir adamdır. Bir gün hususi uçağı ile San Diego'ya gitti. Fakat oradaki işi bittikten sonra Hollywood'a otomobiliyle döndü. Bir kaç gün sonra San Diego hava alanı müdürü kendisini telefonla aradı ve hiddetli bir şekilde:

— Mr. Hughes dedi. Sizin uçağınızı daha ne kadar muhafaza edeceğiz burada... Hiçbir haber bırakmadan gittiniz...

Howard Hughes neşeli bir sesle adamın lâfını kesti:

— Hay Allah! Yahu ben de bu uçağı nerede unuttum diye düşünüp duruyordum. Demek orada ha!...

— Aman karıcığım, biraz çiğniyerek ye. Yetiştiremiyorum!..

(Amerikan)

— Yeter, fazla oldu, seni çift görmek istemem!..

(Fransız)

Papeloğlu

ERCÜMEND EKREM TALU

— 21 —

— Efendiciğim, bunları hazırladım. Mührünüzü inayet buyursanız da, her birini tahtım eylesem.

Satılmış, elini uzattı:

— Vir, biyol görem... Nice olmuş?

— Buyurun, gözüm.

— Hödük, tezkereleri aldı, bak tu. İzzeti efendi itifat bekliyordu. Kağıtların üstüne, özene bezene, en kaideli rikasını dökmüştü. Hal buki Satılmış kaşlarını çattı ve davetiyeleri iade ederek:

— Haniya bunların (mim) i? dedi.

— Anlıyamadım, elmasın, nasıl (mim) ?..

— Davet teskirelerinin altında (mim) olur!

Vergi kâtibi Adeta ahklaşmıştı. Bayramlarda Teşrifattan gönderilen muayede davetiyelerine ve yine sadrazamlar tarafından yazılan bu kabul tezkerelere, «Sadrazam: Min!» yani «şahsı malûm» mânasına tek bir harf konduğunu ya bilmiyor, yahut ki o anda hatırlamıyordu. Halbuki odacı eskisi hizmette bulunduğu vakit buna nasılsa dikkat etmişti.... O bu «mim» i, davetiyenin tetümmanın dan sayıyor ve mimsiz davetiyeyi noksan addediyordu.

— Ahan.. dedi, bunların dibine (mim) goy.

— Neresine koyacağım? Ayıp değil a, bilmiyorum, efendiciğim.

— Tuh! Senin kâtipliğin de meğerleyim, heç, beş para etmiymiş, ülen İzzet! Bir mim gomasını bilmiysin daha.

Pek fena halde bozulan İzzet efendi, dudaklarını bükerek, gerisingeri teslim ettiği davetiyelerin altlarına birer (mim) ilâvesile bu acayip dileği yerine getirmeğe giderken döndü ve mütereddit, sor-du:

— Mührünüzü vermediniz...

— Mühür olacak?

— Tezkerelere basacağım.

Bu sefer Satılmış, dayanamıyarak bir kahkaha salıverdi. Yosun ve küfeki tutmuş, otuz iki dişini teşhir eden bu uzun kahkahayı müteakip de:

— Ülen soyha! dedi. sahiden de cahil imişsin ya!.. Mim goduhtan kelli mühür, feşmekân istemez gayri. Mim, keenne benim imzam, galubumdur Ağnadım mı, köfteoğlu?

Vergi kâtibi anlamıştı ama, neğesi de kaçmıştı. Zira, tıyneti ne kadar da aşağılık olsa, onun da kendine göre bir izzeti nefsi, bir gururu vardı. Daha dün, iki paralık kalem efendilerinin pabuçları-

nın tozunu alan bir odacı parçasının böyle hareketi, nefsine ağır gelmişti.

O anda, kararını verdi: İlk fırsatta, Satılmıştan bir yüz lira daha vuracak, öcünü alacaktı.

Bu teselli ile gönlünü avutarak, ve yine kendi bildiğini okuyarak, Mim yerine güzel güzel (Satılmış bendeleri) ibaresi ile tamladığı tezkereleri bizzat götürdü ve yerli yerine teslim etti.

Böyle ufak kasabalarda ötedenberi aristokratik bir an'ane vardır. Eşraf ve âyan gayet muhafazakâr, kıskanç ve müteazzım olurlar. Türedileri çekemez, onları istikbal ederler. Yedi göbek ecdadının esamisini sayan bir Sülük oğlu, bir Gebeşzade, bir uçkurluğil, kendini bir Habsburg, yahut ki bir Burbon prensinden üstün sayar. Sanat, ticaret, memuriyet âlimlerinden birinde ün almamış bir sülâleye mensup, kendi muhitinde en aşağı yirmi beş yıldanberi tanınmamış kimseleri hakir görür. Onlarla muarefeye tenezzül etmez. Sonradan görmelik, o yerlerde en büyük kusurdur, ayıptır. Böyle bir adam ne kadar zengin, ne derecelerde âlim olsa, nafilidir. Altın anahtar, taşralarda, her kapıyı açmaz. Sahibine, pek pek, sokakta, cadide, kahvede rasgeldikçe bir merhaba denir. Bundan fazlasına, an'ane, görenek, örf ve âdet mesağ vermez.

Kasabaya böyle birisi geldi, yerleşti miydi, aile reisleri kendi mensuplarına sıkı sıkıya tembih geçerler:

— Bu yabancıları götüşmiyeceğiz...

Ve milliyeti, mezhebi, ırkı, her şeyi, kasaba halkı ile bir olan bu adam, kendi yurdunda, kendi ana-

yurdunun bir parçasında, herhangisi bir bulaşık hastalıkla malûl imiş gibi, kenarda kalmaya, münzevi yaşamağa mahkûmdur. Herkese sokulmaya, fark gözetmemeğe meyyal olan çocuklar bñle, onun çocuklarına uzaktan bakarlara, oyunlarına bile ortak olmazlar.

Kadınlar da aynile öyledirler. Onlar da kendilerine bir prenses kadar paye verirler ve bu payenin kıymetini, öyle bir adamın karsısına küçümsiyerek bakmak suretile artırdıklarına kaildirler.

Bizim Satılmışın davet tezkereleri, muhataplarının şahıslarına göre türlü türlü dedikodu mevzuu olmaktan başka işe yaramaz.

Kaza kaymakamı Adem efendi, Sultan Abdülâzizin gözdelelerinden bir saraylı ile evli olduğundan dolayı, bu memuriyete sürgün gibi gönderilmişti. Yaşı, başı, basit bir adamdı. Karısı çoktan ölmüş olduğu halde, hâlâ onunla evlenmiş olmanın zararını çekiyordu. Binaenaleyh her türlü toplantıdan, nümayışten, böyle eğlencelere ziyafetlere gitmekten çekiniyordu. Buraya geldi geleli, ne kimsenin evine adım atmış, ne de kendi evinde bir kaç kişiyi bir arada kabul etmişti. Boş vakitlerini, oymacılıkla geçiriyordu. Hindistan cevizi kabuğundan taslar, tentene gibi, oymalı kuş kafesleri, resim çerçeveleri yapar, naibe, malmüdüdüne, jandarma tabur ağasına hediye ederdi. Bu adamcağız, Satılmışın davetini, nazikâne bir tezkereler ile ve mide rahatsızlığını bahane ederek reddetti. Naip Taha efendi hoşgâzına fevkalâde düşkün olmakla beraber, gayet korkak, nisbette kurnaz, mürâi bir sofa idi. Kendini kaza halkına Adeta

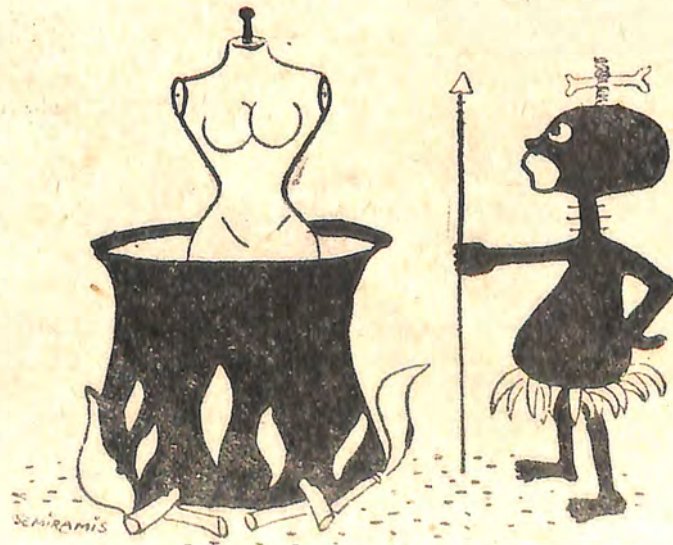
bir kutup diye tanıtmıştı. Bütün ahali, onun zühtü tekvasına hayrandı. Evinde gizlice, dolaba sakladığı sârahiden rakı içer, sonra üç aylardaki oruç tutar, nakşibendi tekkesine devam eder, devranda kendinden geçer, her münasebetle haramdan korkar bulunduğunu tekrar ettiği halde, beri yanda mahkemeye işi düşen kadınlara karşı pek mültefit davranırdı. Bu raya geleli iki senedenberidir muhiti iyice kandırmış, aldtmıştı. Emeli, sadakatini padişaha, hiç değilse şeyhülislâma, yahut ki, İstanbuldaki sair ekâbire duyurmak ve bir vilâyet naipliğine kapagı atarak, daha geniş bir meydana, dilediği gibi at oynatmaktır. Onun için eşrafı kırmaktan, gücendirmekten son derece çekiniyordu. O da, etrafı şöyle bir diledikten sonra, Satılmışın, eşraf nezdinde itibarı olmadığını anlayınca, aklı fikri ziyafette kalmakla beraber, gitmekten vazgeçti.

Malmüdüdü Kasım bey, Allahın belâsı bir adamdı. Asien Ereglili idi. Yaşı elliye geçtiği halde, hâlâ dilini düzeltmemişti. Hiddetlendiği zamanlar - ki ekseriyeti teşkil ederdi - getrefilliliği bir kat daha belli olurdu. Büyün kaza halkı kendisinden yaka silkiyordu. Bekardı. Hiç evlenmemişti. Bektaşi idi. Ayık gezmek şâhından değildi. Her gün ikindiden biraz sonra konaktan çıkar, evine gider, soyunur, dökünür, sırtına basma entarisini, başına dilimli tacını giyer, geç vakitlere kadar demlenirdi. Ondaki sonra, kendisine evde de hizmet eden hademeyi savar, yatağına girer, sızardı. Kasabamın içinde hiç kimse ile ülfet etmemeyi şiar edinmişti. Onun nazarında vergiye, rüsuma tâbi her fert bir düşmandı. Bir tane sine yüz verdiği takdirde, vazifesini suiistimal etmiş kadar bir cürüm işliyeceğine inanmıştı. Satılmışın davetiyesini alınca, bunu bir küstahlık addetti; köpürdü, Ağzından eksik olmıyan en galiz küfürlerden bir kaçını savurup, kâğıdı yırttı, attı.

Tahrirat başkâtibi Şadan, ceza reisi Âdil, müddeiumumî muavini Rabbânî, mahkeme âzaları Takfor ve Tiryandafil bey ve efendiler önceden gitmeğe karar verdikleri halde, kaymakamla naibin karakterleri karşısında, onlar da vazgeçtiler.

Yalnız, jandarma tabur ağası Bekir Ağa, hiç kimseye danışma ya lüzum görmedi ve gitti.

(Devanı var)

YAZISIZI..

Bugünkü FALINIZ

OĞLAK BURCU (22 Aralık - 20 Ocak)

Karınız, evden kaçtı diye boşuna telaşa düşüyorsunuz. Hiç aramayın. Zavallı kadın ne yapsın, bir sabah zeytinyağı almak için, şişe elinde evden çıktı, iki aydanberi bakkal bakkal dolaşmaktadır. Zeytinyağı bulur bulmaz, bir iki seneye kalmaz, karınız mesut aile yuvasına dönecektir.

KOVA BURCU (21 Ocak - 19 Şubat)

Boş dolmuş bulacağım diye her sabah saatlerce meydanda oradan oraya koşarsanız, elbette işinize geç kalırsınız. Sizi de haklı olarak işinizden çıkarırlar. Aklnızı başınıza toplayıp, gece yarısı evinizden çıkarak yürüye yürüye işinize gidiniz.

BALIK BURCU (20 Şubat - 20 Mart)

Seçimi kaybeden partide hâlâ durmak için inadınız istikbalinizi tehlikeye sokabilir. Önceden, büyüklerden birini görerek, ondan alacağınız vaide göre, partinizden istifa ederek şimdiden başınızın çâresine bakmalısınız. Unutmayınız ki, gelecek seçimlere daha çok zaman var.

KOÇ BURCU (21 Mart - 20 Nisan)

Yakında tramvaylara da zam yapılacağından, şimdi ucuzken bol bol, hattâ hiç durmadan tramvaya bininiz. Çünkü, yeni zamlardan sonra sizin için tramvaya binmek büyük bir hovardalık olacak ve siz bunu göze alamıyacaksınız.

BOĞA BURCU (21 Nisan - 21 Mayıs)

İşiniz çok iyi gidecek. Bir dolmuş, ya da bir taksi şoförüne, nereye gidiyorsunuz, diye soracaksınız, o da size lütfen cevap verecek. Ve siz, aman şoför bana cevap verdi diye gururlanarak sevinecek, mesut olacaksınız.

İKİZLER BURCU (22 Mayıs - 21 Haziran)

Siz, büyük bir haksızlığa uğrıyacaksınız. Hakem, sizin tuttuğunuz takımın attığı penaltıyı saymayacak ve siz bu haksızlıktan duyduğunuz üzüntü ile intiharı bile düşüneceksiniz. Hemen ümitsizliğe kapılmayın. İnsan hayatta bunun gibi ağır pek çok haksızlıklara uğrayabilir. Hakeme gazoz şişesi atarak, sinirlerinizi yatıştırmaya çalışınız.

YENGEÇ BURCU (22 Haziran - 23 Temmuz)

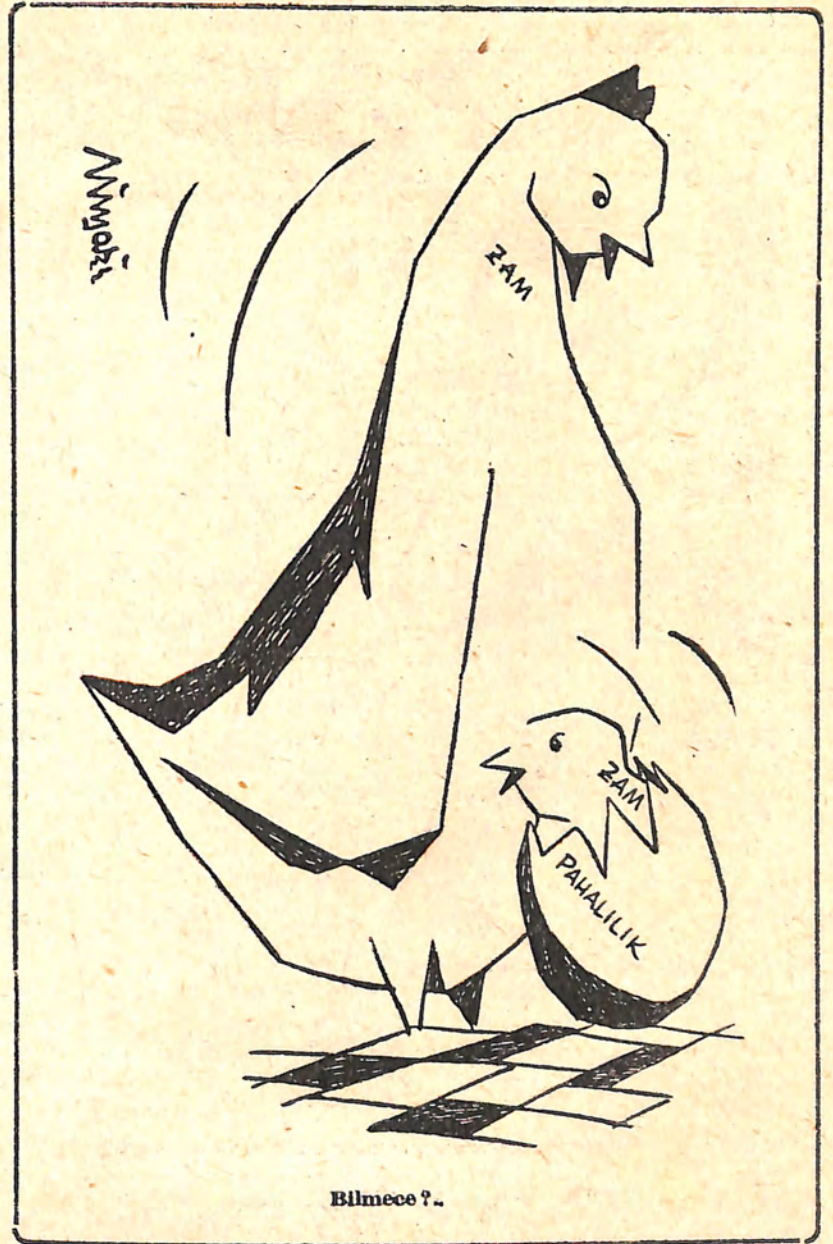
Hiç bir zaman Allaktan ümit kesilmez. İşte bakın, bekledik, bekledik, en sonunda tünele kayış bile geldi. Siz de bekleyin, inşallah beş on seneye kadar, arayıp bulamadığımız ilaç da gelir. Siz o zamana kadar yaşamaya gayret edin!

ASLAN BURCU (24 Temmuz - 23 Ağustos)

Yazın suların kesileceğini şimdiden düşünüp, hazırlar akarken yaz mevsiminde giyeceğiniz bütün kirli çamaşırlarınızı yıkamalısınız. Tedbirli olunuz.

Yazlıkta iseniz size bol bol misafir, akraha gelecek ve hiç canınız sıkılmıyacak, yalnız gırtlığa kadar borca gireceksiniz. Bunların içinden biri size elli gram hediyelik kahve getirecek ve sizde elli gün elli gece kalacaktır.

BAŞAK BURCU (24 Ağustos - 23 Eylül)

Son altı ay içinde taşındığınız dördüncü ev de birkaç güne kadar istismlâk edileceğinden kirayı bu ay peşin vermeyiniz.

TERAZİ BURCU (24 Eylül - 23 Ekim)

Hayatta çalışanların, doğruluktan ayrılmayanların muvaffak olacağına inanın! Siz de doğruluktan ayrılmayın, çok çalışın da... görün dünyanın kaç bucak olduğunu.

AKREP BURCU (24 Ekim - 23 Kasım)

Zayıflıyorsunuz, günden güne kuvvetten düşüyorsunuz. Bunun bir tek çaresi var, bol ve iyi gıda alınız, eğer bulabilirseniz, lütfen onları aldığınız yerin adresini bize de veriniz.

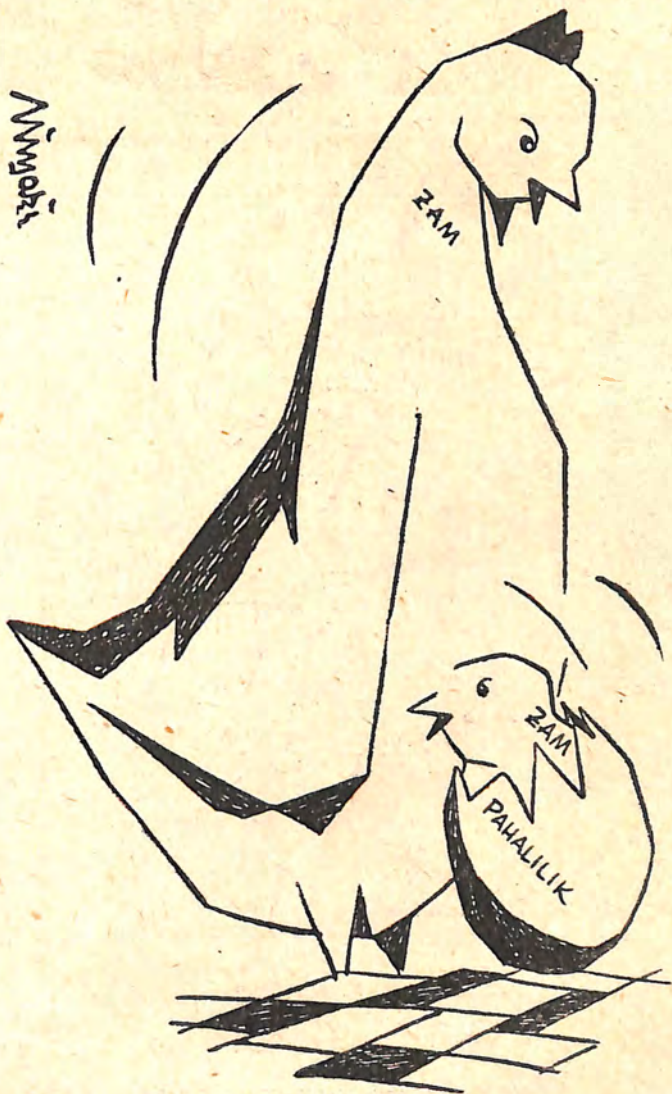
YAY BURCU (24 Kasım - 21 Aralık)

Çocuğunuz için hiç endişeye kapılmayın. Sınıf geçemediyse ne çıkar, bütünlemeye kalır. Bütünlemede geçemezse, bir üst sınıfa borçlu geçer. Yine kalırsa, dışardan imtihana girer. Yine olmazsa, şikâyet edersiniz, Millî Eğitim Bakanlığı, bu haksızlığı hemen düzeltir ve nasıl olsa bir yolunu, kolayını bulup çocuğunuza sınıf geçirir. Çünkü, memleketi okumayan, yazmayan münevverler lâzım.

Felekî Müneccioglu

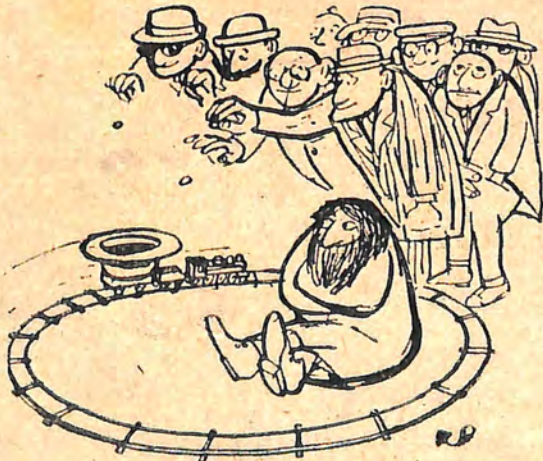
Nimrođi

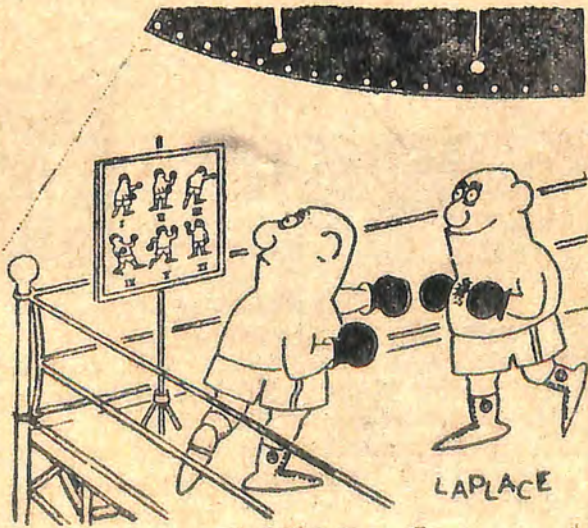
DÜNYA Karikatürleri

BİLİYORUM, MEŞHUR BİR PİYANİSTSİNİZ, PARMAKLARINIZ TUŞLARDA OYNAMAYA ALIŞIK, AMA BEN PİYANO DEĞİLİM!

YAZISIZ

LAPLACE

YAZISIZ

LİLİCİĞİM, BAHSİ KAZANDIM: CORC ŞİMDİ BANA İZDİVAÇ TEKLİF EDİYOR.

T. C. ZİRAAT BANKASI

Tasarruf hesapları 1958 yılı ikramiye plânında

3.000.000 Lira

Para,

3.000.000 Lira

Uzun vadeli Kredi

vardır.

Sahibi: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Yazı işlerini fiilen idare eden: NEHAR TÜRLER

Teknik Sekreter: Selâmi M. YURDATAR

Adres: Klotfarer Cad. No. 8-10. Daire: 3

Belediye - İstanbul Telefon: 22 18 11

Abone Seneliği 37.5 Altı aylığı 19 Dm

Baskı yeri: ERCAN MATBAASI

Kapak baskısı: SAKA MATBAASI

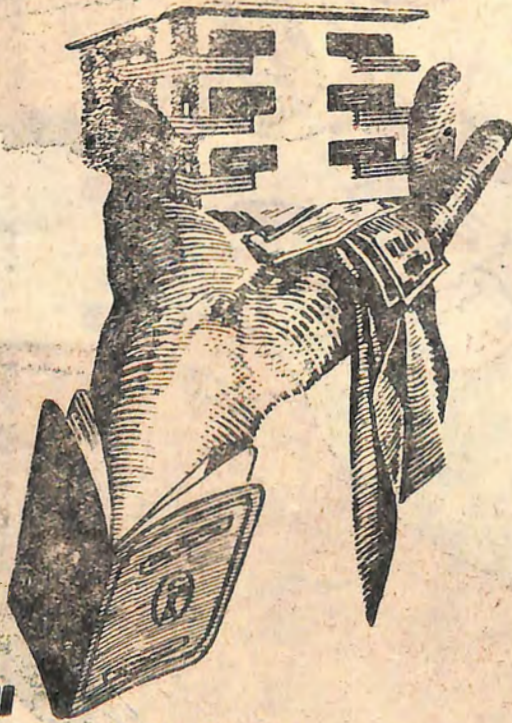
Şimdi tasarrufa
KOLAYLIKLA
ALIŞABİLİRSİNİZ

Bankü

Bütçenizin müsadeseine
göre sizi her ay
15, 30, 60 veya
90 lira biriktirmeye
alıştıracak olan
AKBANK
AİLE TEVEDİATİ
HESAPLARI
her 200 hesaplan 100 üne
96.000 lira ikramiye
isabet ettiren
yegâne tasarruf sistemidir.

AKBANK

Tasarrufu en çok destekleyen bankadır

SÜMERBANK

Hesap açtıranlara en fazla menfaat
temin eden Bankadır

TÜRKİYE
VAKIFLAR
BANKASI

1958
YILINDA

ÖMÜR BOYUNCA AYLIK GELİR
MƏSKEN KREDİLERİ
PARA
İKRAMİYELERİ

4 MİLYON
405.000
LİRA